наша
свабода

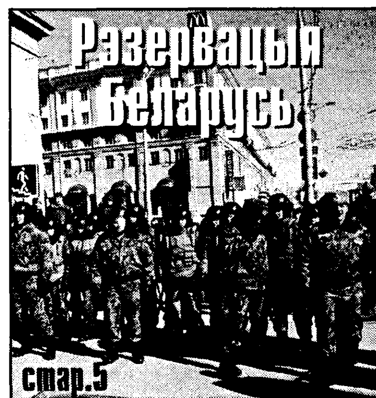
№35(122) ВЫДАЕЦЦА З 25 ЛЮТАГА 2000 ГОДА

2 КРАСАВІКА 2001 года ПАНЯДЗЕЛАК

Адрас: 220123, г.Мінск, а/я 103

E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by
http://www.svaboda.com

КОШТ СВАБОДНЫ

Супраць застрашак журналістаў

Article 19, Сусветная кампанія за свабоду слова, даслала адкрыты ліст на імя А.Лукашэнкі і міністра ўнутраных справаў Беларусі У.Навумава. Нагодай стала затрыманне і збіццё міліцыянтамі на Дзень Волі ў Гродне фотажурналіста незалежнай газеты «Біржа інфармацыі» Зміцера Ягорава. Зараз, дарэчы, гэты 17-гадовы хлопец знаходзіцца з цяжкім сатрасеннем мозга.

У лісце гаворыцца, што «гэтае здарэнне ёсць не першым выпадкам затрымання і збіцця журналістаў міліцыяй у Беларусі падчас выканання сваіх прафесійных абавязкаў». У прыватнасці, згадваецца, 25 сакавіка летась, калі на «Маршы свабоды» былі арыштаваныя 36 беларускіх і замежных журналістаў.

Article 19 нагадвае беларускім уладам пра «Закон аб друку і іншых СМІ», дзе гаворыцца, што журналісты маюць права прысутнічаць «на мітынгах і дэманстрацыях, на месцы іншых важных грамадскіх падзеяў і перадаваць адтуль інфармацыю». Зварот да А.Лукашэнкі і У.Навумава ўтрымлівае заклік «загадаць супрацоўнікам міліцыі спыніць атакі і запужванні журналістаў падчас выканання іхніх прафесійных абавязкаў» і «гарантаваць функцыянаванне свабоднай і незалежнай прэсы, асабліва напярэд дадні прэзідэнцкіх выбараў, якія маюць адбыцца сёлета».

Алесь КАЗЛОЎСКІ

Пратэст супроць абмежаваньня свабоды слова

29 сакавіка 2001 быў асуджаны на 15 дзён адміністрацыйнага арышту старшыня БНФ спадар Вінцук Вячорка за ўдзел у арганізацыі сьвяткаваньня Дня Волі.

Мы, што падпісаліся пад гэтаю адозваю, упэўненыя, што суд вынес палітычна матываванае абвінавачваньне, якое супярэчыць аднаму з асноўных правоў асобы – праву на свабоду слова і мірных сходаў, а ёсьць сьведчаньнем недэмакратычнасьці сучаснага беларускага рэжыму.

Пратэстуем супроць перасьледу беларускіх грамадзянаў і заклікаем кампэтэнтныя органы да спыненьня перасьледу ўдзельнікаў дэманстрацый й скасаваньня выданых прысудаў.

***Ян Румл**, намесьнік старшыні Сэнату ЧР*
***Міхаэл Жантоўскі**, старшыня Камітэту па замежнай палітыцы Сэнату ЧР*
***Пётра Марэш**, старшыня Камітэту па адукацыі, навуцы, культуры і спорту Сойму ЧР*
***Марэк Бэнда**, намесьнік старшыні Канстытуцыйна-прававога камітэту Сойму ЧР*
***Томаш Пояр**, кіраўнік Фонду Чалавек у Нядолі*

Батькин день – день смеха

2 апреля Россия и Беларусь будут отмечать пятилетие своего союза. К этой годовщине готовятся тщательно. Посол Беларуси в России даже заявил, что одно рабочее место в Беларуси создает в России целых 14. Всё-таки, наверное, не случайно День единения двух народов совпадает с Днём смеха...

Заявление посла Беларуси наполнено смыслом ровно в той же степени, что и сама идея Союзного государства. Даже если допустить, что его предположения имеют хотя бы отдаленное отношение к реальности, российским экономистам должно было бы стать дурно. В Беларуси примерно 6-7 млн. трудоспособного населения. Если они создавали хотя бы 10 рабочих мест в России, то Россия полностью зависела бы от Беларуси, поскольку российское трудоспособное население составляет около 70-80 млн. человек.

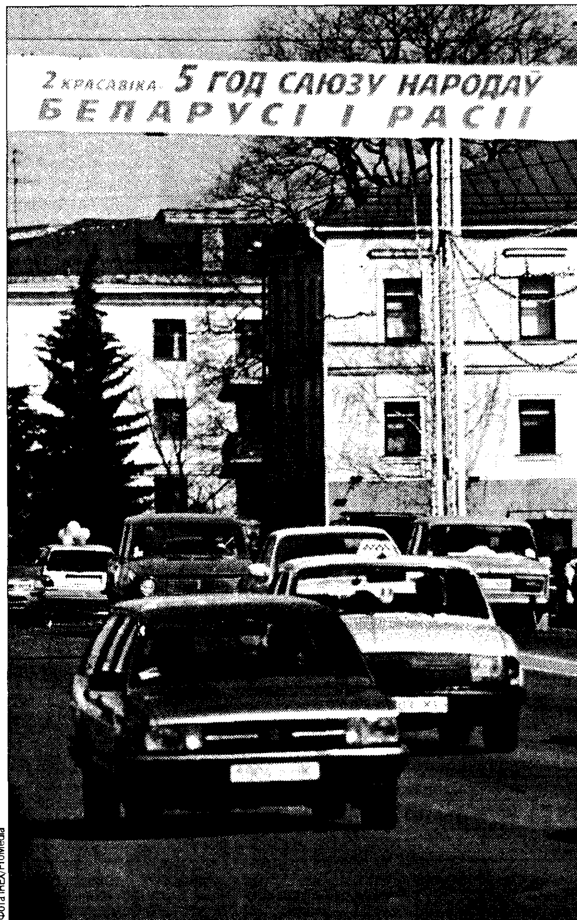
И так, в общем, всю дорогу. Белорусские чиновники почему-то упорно называют Союз взаимовыгодным, хотя на самом деле Россия получит после объединения страну с постоянным дефицитом бюджета, который правительство Лукашенко никак не может закрыть. Именно для этого Беларуси нужен стабилизационный кредит, который Александр Лукашенко выпросил у Владимира Путина.

Если верить послу Беларуси, скоро Минск вообще перестанет просить у России денег – вместо этого Лукашенко будет время от времени стращать Кремль закрытием МАЗа.

Российские чиновники поддакивают белорусским, что, мол, Союз – это хорошо. Но при этом почему-то три года тянули с объединением, а затем просто начали диктовать Минску новые условия, на которых Россия готова вступать в альянс с РБ. Условия же эти, на самом деле, призваны обеспечить не эффективность нового государства, а сохранность инвестиций России в Беларусь. Для чего, например, Москва требовала отмены валютных ограничений в РБ? По большому счёту, лишь для того, чтобы выданные кредиты не были вывезены за границу в результате утечки капитала. Ведь чем жёстче ограничения, тем меньше желания у бизнеса сохранять валюту в стране.

Минск, надо отметить, готов дружить с Кремлём и на более жёстких, чем пять лет назад, условиях. На прошлой неделе, например, белорусский Нацбанк отменил ограничения на покупку иностранной валюты для граждан (отныне они могут покупать больше $300 в день), а также позволил местным банкам приобретать иностранные ценные бумаги и совершать сделки с валютой на суммы больше чем $5 тыс. А Лукашенко дошёл до того, что лично одобрил деятельность белорусских предпринимателей – прежде он их иначе как «вшивыми блохами» не называл. ▶

Окончание на стр.3

● В Минске на улицах повесили транспоранты с напоминанием о причине праздника официальных кругов

Власть мстит оппонентам режима

Сергей ЦУРКО,
адвокат Минской городской коллегии адвокатов

НАША СВАБОДА друкуе фрагмент речи адвоката Сергея Цурко, которую суд Центрального района г. Минска не позволил произнести в защиту интересов В.Вячорки.

Высокий суд!

... Исходя из закона, правонарушение, в котором обвинили В.Вячорку, является умышленным. Это значит, что он должен был сознавать противоправность своих действий и при этом желать их наступления. Здесь я касаюсь только части организации мероприятия. Да, В.Вячорка в ряду других граждан подал 7 марта заявку в Мингорисполком на проведение демонстрации, митинга и концерта 25 марта 2001 г.

16 марта Вячорка получил ответ горисполкома, из которого следовало, что «... вы маеце права правесці 25 сакавіка 2001 года з 15 да 18 у парку Дружбы народаў...». Это не моя описка. По существу заявки на проведение демонстрации, митинга и концерта горисполком дал такой ответ. Что это за ответ? Мой доверитель Вячорка посчитал, что он получил в руки официальный юридически значимый документ в виде решения Мингорисполкома. А как еще понимать подобного рода официальные бумаги? Конечно, получив это решение, В.Вячорка совместно с другими заявителями обжаловал данное решение горисполкома № 9-1721 от 16 марта 2001 года в суде Московского района г. Минска как незаконное и ущемляющее права граждан. Одновременно эта группа граждан подала в Мингорисполком встречное заявление, в котором они сняли с себя ответственность за руководство мероприятием и об отказе от проведения мероприятия. Здесь можно задать вопрос: «а на основе какого законодательного акта они поступили так? Отвечаю – на основе Закона РБ «О собраниях, митингах, уличных шествиях, демонстрациях и пикетировании», статьи 5. ▶

Окончание на стр.3

НАВІНЫ

■ **Паводле рашэння праўлення Нацыянальнага банка, знятыя абмежаванні на пакупцы насельніцтвам замежнай валюты ў абменных пунктах.** Раней яе можна было купіць у памеры, эквівалентным 300 доларам. Апрача таго, магчыма абʼём здзелак куплі-продажу на пазабіржавым валютным рынку цягам 1 месяца павялічыўся з 5 да 20 тысячаў долараў на аднаго рэзідэнта.

■ **Больш дзесятка маладзёжных арганізацыяў дамовіліся пра супольнае правядзенне штодзённых акцыяў «Беларусам – беларускае піва».** Акцыі будуць ладзіцца ў знак пратэсту супраць намераў расійскай «Балтыкі» захапіць беларускі піўны рынак. З 2 красавіка кожны дзень у 18.00 каля чыгуначнага вакзала моладзь будзе дэманстратыўна выліваць па 100 пляшак «Балтыкі» №9 (самае моцнае, па чутках, расейцы крэпяць яго спіртам).

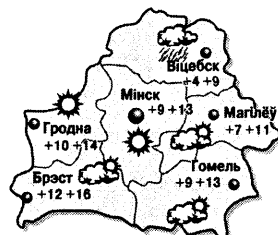
■ **Бліжэйшым часам Японія выдаткуе Беларусі 1 мільён долараў на закупку і транспарціроўку ў нашу краіну лекаў і медычнага абсталявання.** Такое рашэнне прынятае 30 сакавіка ў Токіо, на прыйшоўшай там сустрэчы прадстаўнікоў беларускага і японскага міністэрстваў замежных справаў.

■ **Пастановай Савета міністраў і Нацбанка энерга-, газа- і нафтазабяспечваючыя арганізацыі вызваленыя ад абавязковага продажу валюты.** Як вядома, беларускія прадпрыемствы мусяць прадаваць на Беларускай валютнафондавай біржы 30% сродкаў у СКВ і расійскіх рублях. Гэтыя сумы павінны пайсці на пагашэнне крэдытаў для набыцця газу, электраэнергіі, нафты і нафтапрадуктаў.

■ **Па звестках міністэрства статыстыкі і аналізу, афіцыйны ўзровень беспрацоўя ў краіне дасягнуў 2,3% (сапраўднае беспрацоўе ў 4-5 разоў вышэй).** На 1 сакавіка зарэгістравана 104 тысячы беспрацоўных. Самы высокі ўзровень беспрацоўя на Віцебшчыне і Магілёўшчыне. У студзені гэтага года 2,2% ад агульнай колькасці работнікаў мелі няпоўны працоўны тыдзень.

■ **«Прыорбанк» пачынае 2 красавіка ажыццяўленне праекта па выпуску інтэрнэт-карткі плацежнай сістэмы *VISA*.** З дапамогай гэтай карткі можна рабіць плацяжы праз сусветнае сеціва і заказваць тавары па пошце і па тэлефоне.

НАДВОР'Е

Курс наяўнага долара на «чорным рынку»

1315

Андропаўскі парадак

Кіраваць нашай краінай няпроста. Вымагае многа сілаў і нерваў: не слухаецца ніхто! Уяві сабе, такая плойма чынавенства, гэтулькі міліцыянтаў, гэбістаў, буйных і дробных гаспадарнікаў, жаўнераў, інтэлігенцыі, спартсменаў, рабацягаў, вучняў і студэнтаў... Кожнаму трэба аддаць загад, каб правільна зразумеў ды не схібіў. І пільнаваць, ці выконваюцца ўсе загады найлепшым чынам. Дык што мы бачым? Галавой яны паківаюць, у вочы ласкава заглянуць, а самі робяць абы-што. Аніяк не слухаюцца начальніка дзяржавы. Чаму? Вядома, Шушкевіч разбэсціў народ па загадзе заакіянскіх гаспадароў і ўсёй бэнэфаўскай прадажнай апазіцыі. Сволачы! Аляксандр Рыгоравіч хоча, каб было добра, а яны не хочуць. Праклятыя! Ён вельмі, вельмі, вельмі хоча, а яны вельмі, вельмі, вельмі не хочуць. Любяць занадта, каб было ўсё кепска і не па-людску. Сапсавалі народ. Напрыклад, быў загад, каб у краіне цэны не скакалі, каб тырчалі, як цвікі ў плоце, непарушна. Сурова было сказана па тэлебачанні, з папярэджаннем пра крымінальную адказнасць. Усе чулі і ўсе бачылі. Дык хіба ж Аляксандр Рыгоравіч вінаваты, што міністры, загадчыкі складоў ды дырэктары крамаў не слухаюцца?

Я вось што скажу: трэба людзей біць проста ў морду! Даваць з усяе сілы ў рыла! Але, каб гэта было па законе, неабходна перш такое пакаранне запісаць не толькі ў адміністрацыйны кодэкс, але і ў Канстытуцыю. Хай на рэферэндуме народ за гэта прагаласуе. Хай Аляксандр Рыгоравіч атрымае законнае права біць кожнага грамадзяніна Рэспублікі Беларусь па мордзе столькі, колькі патрэбна для паляпшэння эфектыўнасці эканомікі. Вось тады будзе ўсё выдатна і мы зажывём, як сыр у масле. Некаторыя дыпламаваныя юрысты прапануюць абмежавацца лягчэйшымі мерамі. Напрыклад, плюнуць разоў з дзесяць проста ў вочы. Але вопыт паказвае, што такое пакаранне падначаленыя налаўчыліся цярпець і адпаведнай карысці не будзе. Толькі біць!

Вядома, сам начальнік дзяржавы ўсюды не паспее (гэтулькі ў нас лайдакоў!), яму б накіраваць адпаведным чынам сваіх міністраў, сенатараў ды генералаў. Таму трэба даць законна афармленае права замяшчаць Аляксандра Рыгоравіча іншым выпрабаваным і надзейным людзям, асабіста адданым галоўнай асобе дзяржавы. Уяві, нейкі завод спыніўся, бо не купляюць яго прадукцыю. Яна ржавее на складах, а зарплату рабочым няма за што плаціць. Людзі кладуць зубы на паліцу і лічаць, што вінаваты начальнік дзяржавы. Ажно не! Неадкладна прыязджае чалавек з правамі самага галоўнага кіраўніка, выклікае ў кабінет дырэктара, лупіць яму морду на горкі яблык і дакладвае персанальна Аляксандру Рыгоравічу. І ўсё! Праблемы, лічы, няма. Уяві, як той дырэктар забегае, як будзе старацца, завіхацца і клапаціцца. Які эфект будзе! Андропаўская дысцыпліна! Хай тады Амерыка пазайздросціць.

Аляксандар ДУБРАВІН

Настаўнікі ў тупіку

5 красавіка прафсаюз работнікаў адукацыі і навукі збірае прэзідыум, каб вызначыць тактыку далейшай барацьбы за права на дастойную аплату працы. Канстытуцыйны суд фактычна ўхіліўся ад адказу на пытанне, які з дзяржаўных інстытутаў можа выступаць адказчыкам у калектыўнай працоўнай спрэчцы з прафсаюзам.

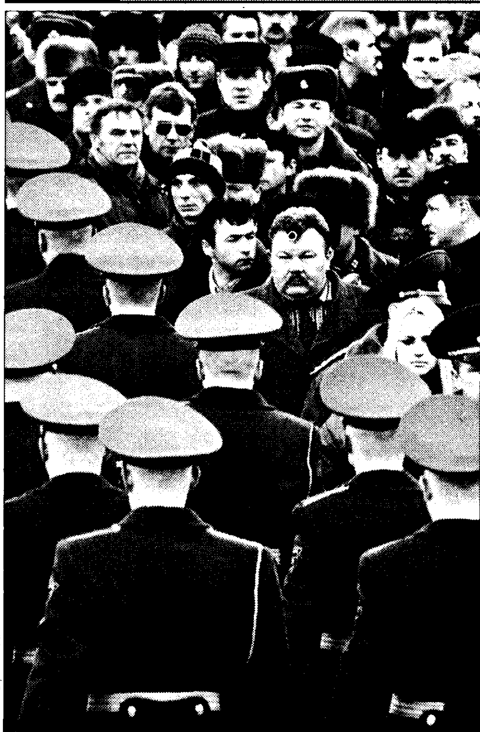
Леташняй восенню Мінскі гарадскі прафкам работнікаў адукацыі ініцыяваў збор подпісаў з патрабаваннем да ўлады давесці ўзровень заробкаў у галіне да сярэдняй зарплаты ў прамысловасці. 6 снежня мінулага года патрабаванне, пад якім падпісаліся звыш 180 тысячаў настаўнікаў з усёй Беларусі, было перададзенае прэм'ер-міністру У.Ярмошыну. На адпіску Саўміна прафсаюз адукацыі вырашыў распачаць з ім калектыўную працоўную спрэчку. Аднак урад адмовіўся выступаць адказчыкам. Сёлета 3 сакавіка прафсаюз звярнуўся ў Канстытуцыйны суд з просьбай назваць наймальніка, з якім прафсаюз мог бы ўступіць у калектыўную працоўную спрэчку на рэспубліканскім узроўні, але адказу з Канстытуцыйнага суда прафсаюз па сутнасці не атрымаў.

«Наш зварот разгледжаны толькі на сакратарыяце Канстытуцыйнага суда і падпісаны начальнікам сакратарыята. Незразумела: на ліст аднаго грамадзяніна па прафсаюзных узносах яны змаглі сабрацца і разгледзець, а зварот прафсаюза такой вялікай галіны, як адукацыя, ды яшчэ падмацаваны 180 тысячамі подпісаў, Канстытуцыйны суд не змог разгледзець», – заявіла старшыня прафсаюзаў работнікаў адукацыі і навукі Тамара Чобатава.

Яна мае намер прасіць аўдыенцыі ў старшыні Канстытуцыйнага суда Рыгора Васілевіча. Невядома, праўда, пагодзіцца ён сустрэцца з лідэрам прафсаюза, калі не, то ў настаўнікаў застанецца адно выйсце – страйкаваць.

Юрый ДУБІНА

ФОТАФАКТ

Фота IREX/ProMedia

● Народ і ганаровая рота — розны накірунак

Адстраляліся

29 сакавіка на палігоне «Палескі» ў Столінскім раёне Брэсцкай вобласці ўпершыню на тэрыторыі рэспублікі былі праведзеныя стрэльбы па вучэбных цэлях зенітных ракетных комплексаў малой далёкасці С-125 «Пячора».

Як паведамілі ў прэс-службе міністэрства абароны Беларусі, пастаўленыя задачы дывізіёны зенітных ракетных часцей з Оршы і Брэста выканалі паспяхова. Пра нейкія падрабязнасці правядзення вучэнняў пакуль не паведамляецца. Але плануецца, што 3 красавіка на прэс-канферэнцыі ў Нацыянальным прэс-цэнтры пра стрэльбы раскажа камандуючы Войскамі супрацьпаветранай абароны рэспублікі генерал-лейтэнант Валерый Кастэнка, які кіраваў вучэннямі. За ходам стрэльбаў назіраў новы міністр абароны генерал-лейтэнант Леанід Мальцаў, які спецыяльна на некалькі гадзінаў прылятаў з Мінска на месца правядзення вучэнняў.

Нагадаем, што раней палігон «Палескі» выкарыстоўваўся толькі ў інтарэсах авіяцыі. У апошнія гады на ім быў праведзены вялікі аб'ём розных інжынерных работ, што дазволіла яго выкарыстоўваць і для патрэбаў Войскаў супрацьпаветранай абароны краіны.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ, БелаПАН.

ФПБ ратуецца ад самадурства ўладаў

Федэрацыя прафсаюзаў Беларуская падала заяўку на ўступленне ў Міжнародную Канфедэрацыю свабодных прафсаюзаў, ратуючыся ад самадурства беларускіх уладаў, якія абралі курс на раскол ФПБ. 5-6 красавіка на падвядзенне вынікаў разгляду «беларускага пытання» (леташняй скаргі трох прафсаюзаў ФПБ і Беларускага Кангрэса дэмакратычных прафсаюзаў) у Мінск прыедзе прадстаўнічая дэлегацыя Міжнароднай арганізацыі працы (МАП), у склад якой уваходзіць і Генеральны сакратар МКСП Біл Джордан. Падчас візіту місіі МАП у Мінск леташнім кастрычнікам Б.Джордан жорстка крытыкаваў «бесперапынныя спробы з боку беларускіх дзяржаўных органаў паставіць пад кантроль дзейнасць прафсаюзаў краіны, абмежаваць іх правы і свабоды». Ужо тады Біл Джордан заяўляў, што паўторныя спробы ціску на прафсаюзы з боку ўладаў могуць пацягнуць істотныя эканамічныя санкцыі ад краінаў Еўрапейскага Саюза. МКСП мае рычагі ўплыву на ўрады ЕС, падкрэсліў мінулай восенню Б.Джордан.

«Мы спадзяёмся ўступіць у Міжнародную Канфедэрацыю свабодных прафсаюзаў. Да нас адносяцца там нармальна. У МКСП ужо прызналі, што мы не настолькі дзяржаўныя, афіцыйныя прафсаюзы. 5-6 красавіка ў Мінску будзе Генеральны сакратар МКСП Біл Джордан, і мы працягнем кансультацыі па гэтай тэме», — заявіў старшыня ФПБ Уладзімір Ганчарык.

Рыгор БУЯН

У хвасце СНД

Беларусь па-ранейшаму мае адзін з горшых паказчыкаў сярод дзяржаваў Садружнасці па росце прамысловай вытворчасці. Паводле звестак Міждзяржаўнага статыстычнага камітэта СНД, па выніках студзеня-лютага 2001 года, гэты паказчык у параўнанні з аналагічным леташнім перыядам склаў у краіне ўсяго 1,8%. З улікам таго, што звестак па Узбекістане і Туркменіі няма, больш горшыя, чым у Беларусі, справы толькі ў Грузіі, дзе адзначана падзенне росту прамысловай вытворчасці на 13,5%.

Разам з тым найбольшы рост прамысловай вытворчасці сярод краінаў СНД у студзені-лютым 2001 года ў параўнанні з тым жа перыядам 2000 года зафіксаваны ва Украіне, дзе ён склаў 16,7%. Затым ідуць Кіргізія (15,4%), Таджыкістан (12,9%), Арменія (11,4%), Казахстан (9,8%), Азербайджан (6,6%), Малдова (4,5%) і Расія (3,1%).

Варта нагадаць, што па выніках студзеня 2001 года рост прамысловай вытворчасці ў Беларусі склаў 3,7%, што было таксама адным з горшых паказчыкаў у СНД.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ, БелаПАН.

Падарункі дзяржавы Жыровіцкаму манастыру

З рэспубліканскай уласнасці ва ўласнасць Жыровіцкага Свята-Успенскага мужчынскага манастыра і Мінскай духоўнай семінарыі бязвыплатна перададзены будынак вучэбнага корпуса Жыровіцкага аграрна-тэхнічнага каледжа, размешчанага ў пасёлку Жыровічы Слонімскага раёна Гродзенскай вобласці. Апрача таго, урадавая пастанова прадугледжвае перадачу манастыру жывёлагадоўчай фермы Жыровіцкай занальнай дзяржаўнай сортавыпрабавальнай станцыі, размешчанай у вёсцы Прусаўшчына Слонімскага раёна. Перадача-прыёмка будынка і жывёлагадоўчай фермы павінна быць зробленая да 1 красавіка 2001 года.

Нагадаем, што восенню 2000 года пастановай урада манастыру быў перададзены будынак былога інтэрната каледжа. Перадача Мінскай духоўнай семінарыі карпусоў каледжа (раней — Жыровіцкага сельскагаспадарчага тэхнікума, які размяшчаўся ў гістарычных карпусах семінарыі) пачалася яшчэ ў 1989 годзе. Цяпер гэты працэс завяршаецца перадачай будынка вучэбнага корпуса.

Марат ГАРАВЫ, БелаПАН.

Вайна дэкрэту № 8

Сем грамадскіх арганізацыяў з падачы «НЕКС СТОП – НЬЮ ЛАЙФ» «Экадома» распачалі шырокамаштабную кампанію за адмену дэкрэта № 8. Гэты дэкрэт уступае ў сілу з 16 красавіка і фактычна ставіць крыж на дзейнасці «трэцяга сектара».

На думку ініцыятараў кампаніі, з 16 красавіка «трэці сектар» чакае «поўная залежнасць» ад Дэпартамента па гуманітарнай дапамозе, «прыпыненні дзеючых сацыяльных праектаў», «верагоднасць замарожвання банкаўскіх рахункаў», «устанаўленне больш жорсткіх эканамічных і адміністратыўных санкцыяў для арганізацыяў і іх кіраўнікоў, магчымасць ліквідацыі нават за аднаразовае парушэнне дэкрэта».

Перад рэальнай пагрозай знішчэння «трэцяга сектара» «НЕКС СТОП – НЬЮ ЛАЙФ» «Экадома» пры падтрымцы Асамблеі няўрадавых дэмакратычных арганізацыяў абвясцілі пра пачатак дыялога з беларускімі ўладамі, мэта якога адмяніць дэкрэт № 8. У рамках акцыі супраць дэкрэта з 28 сакавіка па 7 красавіка грамадзяне, якім аказалі дапамогу арганізацыі «трэцяга сектара», мусяць закідаць прэзідэнцкую адміністрацыю, палату прадстаўнікоў і Канстытуцыйны суд патрабаваннямі аб адмене дэкрэта, з 2 па 5 красавіка самі арганізацыі мусяць выставіць такое ж патрабаванне да ўладаў.

Арганізатары акцыі плануюць дабіцца парламенцкіх слуханняў па дэкрэце № 8 яшчэ да яго ўступлення ў сілу.

Чакаюцца новыя арышты за Дзень Волі

Паводле інфармацыі грамадскай ініцыятывы «Хартыя'97», за ўдзел у мітынгу і шэсці апазіцыі ў Дзень Волі, 25 сакавіка, бліжэйшым часам могуць быць затрыманыя яшчэ некалькі арганізатараў гэтай акцыі — Віктар Івашкевіч, Вячаслаў Сіўчык, Аляксей Кароль, Цімафей Дранчук, Уладзімір Кішкурна, Пётр Голасаў і Сяргей Міхноў.

Таксама паведамляецца, што ўсім ім можа пагражаць не менш за 10 сутак арышту. На іх ужо нібыта заведзеныя адміністрацыйныя справы па артыкулах Кодэкса аб адміністрацыйных правапарушэннях 167 частка 1 і 167 частка 2, а ў справах ёсць нават іх фотаздымкі, зробленыя падчас акцыі. Апазіцыйныя актывісты на гэтых здымках бачны на фоне міліцэйскіх кардонаў або ў той час, калі прарываліся праз іх.

Паводле «Хартыі», улады зацікаўленыя, каб суды прайшлі як мага хутчэй, паколькі калі вышэйпералічаныя палітыкі не будуць знойдзеныя на працягу двух месяцаў, то, згодна з законам, заведзеныя на іх справы закрываюцца.

Андрэй ВІШНЯВЕЦКІ

Металісты «жаўцеюць»

28 сакавіка на Рэчыцкім метызным заводзе прайшла ўстаноўчая канферэнцыя «жоўтай» прафарганізацыі «Метызнік». Каля 100 чалавек выйшлі з прафкама прафсаюза металістаў і стварылі прафкам металургаў.

Не сакрэт, што рэчыцкія металургі пайшлі па шляху жодзінскіх калегаў: 2 сакавіка па ўказцы прэзідэнцкай адміністрацыі на Беларускім металургічным заводзе 14 тысячаў былых сябраў прафсаюза металістаў зладзілі «ўласны прафсаюз металургаў». З'яўленне новага прафсаюза ў Рэчыцы тлумачаць цеснымі сувязямі з Беларускім металургічным заводам.

Сапраўдныя прычыны крыюцца ў іншым. Па словах старшыні ФПБ Уладзіміра Ганчарыка, кіраўніцтва БМЗ прыгразіла Рэчыцкаму метызнаму заводу не купляць шрубы, балты, гайкі, якія вырабляе прадпрыемства, калі не будзе створаны «жоўты» прафсаюз.

Юрась ХМЯЛЬНІЦКІ

Папаўся на перформансе

27 сакавіка падчас зладжанага каля будынка Беларускага тэлебачання на Макаёнка, 9 у Мінску перформанса «Мабілізацыя на выбары» міліцыя затрымала лідэра незарэгістраванай маладзёжнай арганізацыі Паўла Севярынца. Севярынец разам з 20 сябрамі зладзілі перформанс. У пазамінулую суботу БТ разразілася абвінавачаннямі на адрас Севярынца і іншых маладафронтаўцаў аб ухіленні ад службы ў войску. Таму перформанс стаўся адказам на абвінавачанні: каля 20 чалавек у вайсковай форме (хто ў партызанскім адзенні, хто ва уніформе войскаў *NATO*) уручылі праз ахоўнікаў «мабілізацыйныя павесткі» «акулам пяра і мікрафона» з Беларускага тэлебачання: намеснікам старшыні Нацыянальнай дзяржтэлерадыёкампаніі больш вядомаму як вядучы «Рэзананса» Аляксандру Зімоўскаму і Рыгору Рыбакову, Юрыю Казіятку, аўтару «Тайных пружин политики» Юрыю Азаронку за «ўхіленне ад правядзення мабілізацыйнай кампаніі».

Тут жа пад'ехалі два аўтобусы з АМАПам, з'явілася міліцыя. П.Севярынца адвезлі ў Першамайскі РАУС, адкуль прыкладна а палове пятай павезлі ў Цэнтральны суд.

Самае цікавае ў тым, што папаўся Павел Севярынец на бяскрыўдным перформансе, а судзіць яго будуць за арганізацыю альбо паўторны ўдзел у несанкцыяваным шэсці – гаворка ідзе пра Дзень Волі 25 сакавіка.

Паколькі Павел Севярынец заявіў хадайніцтва аб прыцягненні да працэсу адваката, суд над ім перанесены на 5 красавіка.

Віктар ТРАСЯНКОЎ

Вальналюбства караецца

Увесь мінулы тыдзень у Цэнтральным раённым судзе Мінска ішлі суды над удзельнікамі святкавання Дня Волі. Гэты цяжар лёг на плечы суддзі Наталлі Вайцяховіч, якой давялося судзіць людзей, уся віна каторых толькі ў тым, што яны хочуць жыць у вольнай Беларусі. Трэба нагадаць, што ў Дзень Волі былі затрыманыя 15 чалавек, 4 з іх адпусцілі тым жа днём, а астатнія ноч правялі ў спецпрыёмніку-размеркавальніку МУС на Акрэсціна.

26 сакавіка Наталля Вайцяховіч пачала свой працоўны дзень з таго, што дала 10 сутак адміністратыўнага арышту Дз. Чабарэнку і штраф дэпутату Вярхоўнага Савета 13 склікання Л.Грaзновай у памеры 100 долараў. Дарэчы, Л.Гразнова была адзінай жанчынай, якую змясцілі на ноч у акрэсцінскі спецпрыёмнік-размеркавальнік.

27 сакавіка Н.Вайцяховіч аштрафавала яшчэ двух удзельнікаў акцыі 25 сакавіка — стаматолага са Слуцкага раёна Э.Новік і студэнта медыцынскай вучэльні М.Куксо. Кожны з іх за «ўдзел у несанкцыяваным шэсці» атрымаў штраф 20 мінімальных заробкаў. Абое былі затрыманыя 25 сакавіка каля стэлы «Горад-герой Мінск».

Наступным днём Наталля Вайцяховіч прысудзіла штраф у 20 «мінімалак» М.Валочку, які гэтаксама быў затрыманы каля стэлы. Жыхару Ліды Дз.Кузьміцкаму пашанцавала крыху болей – ён атрымаў толькі папярэджанне.

Рыгор БУЯН

Власть мстит оппонентам режима

28 – 29 марта 2001 года в суде состоялся судебный процесс над лидером БНФ В. Вячорка, принимавшем участие в праздновании 83-й годовщины БНР. Вячорке инкриминировалось то, что, «являясь одним из организаторов митинга-шествия, участвовал в запрещенном митинге-шествии.., организовывал и управлял шествием граждан».

Судья Наталья Вайтехович не предоставила возможности В.Вячорке выступить в суде в свою защиту.

Окончание. Начало на стр.1

Из смысла данной статьи следует, что если гражданин, взявший на себя в письменной форме обязательство по обеспечению организации мероприятия, также письменно может и отказаться от взятых обязательств.

Таким образом, если бы суд руководствовался законом, то уже этого обстоятельства достаточно было бы для исключения признака организации из состава правонарушения. Тем более, что показания одного из свидетелей подтвердили отсутствие у Вячорки признаков организации. Но всегда найдутся свидетели, которые дадут показания нужные. Таких свидетелей не волнует, что в их показаниях нет конкретики и конкретных показаний в отношении Вячорки, а есть общие рассуждения и мысли о роли Вячорки. И, оказывается, таких показаний достаточно для постановления решения о привлечении к ответственности.

Фактически нет доказательств вины В.Вячорки в организации мероприятия 25 марта и его руководстве. Вопрос участия я не поднимаю, так как Вячорка факт участия в мероприятии признал. Но есть ведь разница для юридической оценки его действий: участие и организация и руководство.

Еще один удручающий факт — грубейшее нарушение судом Центрального района права гражданина, в нашем случае В.Вячорки, пользоваться в судебном заседании родным языком, т. е. белорусским, право иметь переводчика на родной язык. На заявленное Вячоркой в суде ходатайство и поддержанное защитой право вести судебное заседание на белорусском языке или приглашении переводчика суд ответил отказом. И только настойчивость участников процесса при повторном ходатайстве заставило судью удовлетворить ходатайство о приглашении в судебное заседание переводчика. Здесь хочу отметить беспрецедентность при разрешении подобного ходатайства. Судья объявила перерыв и ушла в совещательную комнату для разрешения ходатайства. Данный вопрос судьей решался целый час, вместо того, чтобы разрешить данное ходатайство, не покидая судебного зала, в течение 1-2 секунд, так как право пользования родным языком – это одно из основных конституционных прав каждого гражданина РБ. Данный шаг суда – это вопрос для всех граждан – в белорусском государстве Республике Беларусь для того чтобы пользоваться не просто родным языком, а еще и государственным, требуется суду уходить в совещательную комнату и разрешать его в течение часа. Мои ощущения в тот момент — что я нахожусь не в суде Республики Беларусь.

Фота Ул.ШЛАПАКА

ПЦ «Вясна»

Беларусы «асядаюць» на Захадзе

На адыходзячым тыдні стала вядома, што адразу трое грамадзянаў Беларусі атрымалі палітычны прытулак на Захадзе: былы студэнт Беларускага дзяржаўнага універсітэта інфарматыкі і радыёэлектронікі Глеб Сушкевіч атрымаў палітычны прытулак у Польшчы, гомельскі праваабаронца Яўген Мурашка «асеў» у Германіі, а былы суддзя Ленінскага раёна Бабруйска Юрый Сушкоў атрымаў прытулак у Італіі.

Былы студэнт Беларускага дзяржаўнага універсітэта інфарматыкі і радыёэлектронікі Глеб Сушкевіч набыў тэрытарыяльнае прыстанішча ў суседняй Польшчы 29 сакавіка. Пасля пазалеташняга «Маршу Свабоды» ён быў арыштаваны і некалькі дзён правёў за кратамі, пасля чаго адміністрацыя універсітэта выключыла Г.Сушкевіча з альма матэр. Глеб Сушкевіч мусіў з'ехаць з Беларусі. Па ягоных словах, бліжэйшым тыднем палітычны прытулак у Польшчы атрымае Глеб Догель, а крыху пазней – Антон Лазараў ды Андрэй Валабуеў – усе яны пацярпелі пасля «Маршу Свабоды» ў 1999 годзе.

Я.Мурашка з'ехаў з Беларусі падчас чарговай спробы гомельскіх уладаў прыцягнуць праваабаронцу да судовай адказнасці за адзін са шматлікіх пікетаў. За акцыі пратэсту Я.Мурашка неаднаразова прыцягваўся як да адміністрацыйнай, так і да крымінальнай адказнасці. У чэрвені 1999 года за арганізацыю сустрэчы са зніклым праз тры месяцы старшынём ЦВК Віктарам Ганчаром быў асуджаны на 1 год зняволення з адтэрміноўкай пакарання на 1 год. Летась падчас «Чарнобыльскага шляху-2000» прайшоўся па Гомелі ў чорнай накідцы і з плакатам на шыі «Божа, навошта нам і Чарнобыль, і Лукашэнка?», за што супраць Я.Мурашкі была распачатая чарговая крымінальная справа за неаднаразовае правядзенне несанкцыяваных пікетаў. Пад пераследам аказалася і жонка праваабаронцы – Галіна Арцёменка.

Рабочы «Гомсельмаша» Я.Мурашка трапіў пад скарачэнне. Пэўны час Я.Мурашка ўзначальваў Гомельскае аддзяленне БХК, стварыў дзве арганізацыі: «Абарона правоў чалавека» і «Саюз беспрацоўных», якія ўжо ліквідаваныя праз суд. Цяпер праваабаронца знаходзіцца ў Баварыі, у невялікім гарадку Эгальцбах, куды думае перавезці ўсю сям'ю. Як перадае «Радыё Свабода», Я.Мурашка плануе стварыць «беларускую дыяспару і быць карысным тым, хто зведаў пераслед у Беларусі».

Суддзя Юрый Сушкоў прызначаны на гэтую пасаду А.Лукашэнкам. Першую справу ён правёў так, як загадалі «зверху», і пакараў невінаватых; за год працы Ю.Сушкоў тройчы апраўдваў тых, каго загадвалі «засудзіць». Перад выездам у Германію (менавіта там спачатку меркаваў папрасіць палітычны прытулак экс-суддзя) Ю.Сушкоў у праваабарончым цэнтры «Вясна» паведаміў журналістам, што «ў нас прысуды выносяць тыя міліцыянты, якія арыштоўваюць людзей, і тыя дзяржаўныя асобы, якія аддаюць загады».

Увесну 1999 года Ю.Сушкоў вяртаўся на Беларусь – тады якраз апазіцыйны Вярхоўны Савет і ЦВК з Віктарам Ганчаром ладзілі апазіцыйныя прэзідэнцкія выбары. Але надзеі на лепшае не апраўдаліся.

Праз шэсць месяцаў разгляду дакументаў сёлета, 16 студзеня, Юрыя Сушкова прызналі палітычным уцекачом, надаўшы яму адпаведны статус.

Цяпер былы суддзя знаходзіцца ў Падуі, шукае працу. Апрача таго, ён спрабуе арганізаваць дэмакратычны саюз беларусаў у Італіі.

Юрась ХМЯЛЬНІЦКІ

Антрапалогія а-ля Лукашэнка

29 сакавіка ў Гродне на пасадзе старшыні аблвыканкама быў зацверджаны Уладзімір Саўчанка. Для гэтага збіралася пазачарговая сесія аблсавета. Зрэшты, адпаведны ўказ быў ужо падпісаны днём раней, і дэпутатам трэба было толькі падняць рукі пры галасаванні.

Аляксандр Лукашэнка сказаў дэпутатам, што ахвотных было шмат, усіх іх спраўдзілі. Але па некаторых узніклі пытанні, і зараз імі зоймуцца кантрольныя органы ды пракуратура. Чвэрць кіраўнікоў, на ягоную думку, увогуле не хочуць працаваць, а «ляжаць на пасадах і ніякімі канечнасцямі не выяўляюць жыцця». З імі таксама, маўляў, трэба разбірацца.

У.Саўчанка нарадзіўся на Магілёўшчыне ў 1952 годзе, закончыў сельгасакадэмію ў Горках. Прысланы ў Гродна на пасаду першага намесніка старшыні аблвыканкама быў улетку 1999 г. Раней кіраваў калгасам, райвыканкамам і працаваў у Магілёўскім аблвыканкаме. Пасля смерці 4 лютага кіраўніка Гродзенскай вобласці А.Дубко выконваў ягоныя абавязкі.

На сесіі А.Лукашэнка прачытаў прысутным дэпутатам і чынавенству лекцыю на тэму «свой-чужы». Ён гаварыў аб адрознасцях паміж усходнікамі і заходнікамі і аб агульных асаблівасцях усіх беларусаў. Маўляў, не дай Бог, хтосьці будзе гуляць на гэтых асаблівасцях і пашкодзіць «адзінай і цэласнай», «злепленай» краіне. Развагі сталічнага госця развіваліся ў наступным накірунку. Так, ёсць свой менталітэт і ў заходнікаў, і ва ўсходнікаў, у католікоў і праваслаўных, а таксама свае асаблівасці — у палякаў, украінцаў, рускіх і беларусаў. І ўсё гэта залежыць ад «гаспадзя Бога» і ад прыроды.

Адначасова Лукашэнка не збіраецца глядзець, у каго якая кроў, і спраўджаць: чысты хтосьці беларус ці з дамешкам нейкай крыві. Беларусы, паводле яго, узялі ад рускіх іхні «жалезны характар», ад палякаў — «ганарлівасць або гонар», ад украінцаў — хітрынку, а ад габрэяў — «мазгі». Карацей, так атрымаліся беларусы. Праўда, далей Лукашэнка выказаўся аб чысціні нацыі, нагадаўшы, што беларусы — «самая чыстая, некранутая нацыя», паколькі манголы да нас не дайшлі. Брава! Аказваецца, Аляксандр Рыгоравіч чытае не толькі савецкіх і царскіх гісторыкаў.

А высновай усяго сказанага было: «выкіньце гэта з галавы», бо «ўсе мы — свае». Карацей, аднолькавыя, адным мірам мазаныя.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Батькин день – день смеха

Окончание. Начало на стр.1

Правда, по мнению белорусского президента, «предприниматели должны конструктивно работать с властью» – то есть, видимо, платить не только налоги, но и дополнительные контрибуции в пользу государства. Собственно, именно по такой схеме выстроены отношения бизнеса и власти в нынешней Беларуси. Так что повода для иллюзий насчёт белорусского либерализма всё-таки нет.

Впрочем, пока что Россия и Беларусь движутся к своему слиянию. Главный вопрос – создание единого эмиссионного центра и введение единой валюты. Для этого необходимы изменения конституции и в РФ, и в РБ. Ни российские, ни белорусские политики не хотят этого, поскольку придётся проводить референдумы, а это дело дорогостоящее и с неясным исходом.

Разумеется, что это вопросы далекого будущего. Однако Лукашенко шум вокруг процесса объединения нужен сейчас, поскольку осенью 2001 года в Беларуси будут президентские выборы. Разумеется, что нынешний президент хочет в них победить и старается поднять свое реноме в глазах населения собственной республики. Иногда даже создается впечатление, что весь Союз двух государств задуман для того, чтобы помочь Лукашенко выигрывать выборы. Иначе посол Беларуси в Москве не осмелился бы публично приписывать Беларуси заслуги в создании рабочих мест для России

Андрей СТЕПАНОВ,
Ольга ПРОСКУРИНА
Gazeta. ru

Як вершыцца несправядлівы суд

Да адміністратыўнага арышту на 15 сутак за «арганізацыю несанкцыяванага шэсця» ў Дзень Волі 25 сакавіка прыгавораны старшыня БНФ «Адраджэньне» Вінцук Вячорка. Вечарам 29 сакавіка адразу з залы Цэнтральнага суда лідэра БНФ у суправаджэнні намесніка начальніка Цэнтральнага РАУС сп.Барсукова адвезлі ў спецпрыёмнік-размеркавальнік МУС па вуліцы Акрэсціна для адбыцця пакарання.

Суд над В.Вячоркам, каторага затрымалі 25 сакавіка на вуліцы Арлоўскай і выпусцілі толькі познім вечарам, пачаўся ў Цэнтральным райсудзе наступным днём, 26 сакавіка. Але судовае паседжанне спачатку было перанесенае на 28, а затым і на 29 сакавіка.

У адпаведнасці з заяўленым раней хадайніцтвам судовы працэс праходзіў у прысутнасці перакладчыка. Аднак з-за заяўленых падчас апошняга судовага паседжання хадайніцтваў: далучыць да справы адказ Мінгарвыканкама, у якім не ўказаны ніякі маршрут акцыі 25 сакавіка, па якім дазвалялася б правесці шэсце, і адмову заяўнікаў ад узятых на сябе абавязкаў у сувязі з адмовай у святкаванні 83-ай гадавіны абвяшчэння БНР па заяўленым маршруце; выклікаць у якасці сведкаў (намесніка старшыні Мінгарвыканкама Міхаіла Пятрушына і аднаго з кіраўнікоў сталічнай міліцыі падпалкоўніка Саланца) – суддзя Наталля Вайцяховіч абвесціла судовае рашэнне ў канцы працоўнага дня. Адхіліўшы ўсе хадайніцтвы, Н.Вайцяховіч абвесціла, што Вінцук Вячорка арыштаваны на 15 сутак за арганізацыю несанкцыяванага шэсця 25 сакавіка. На заўвагі адваката Сяргея Цурко пра парушэнне нормаў судавытворчасці суддзя не адрэагавала і пасля зачытвання абвінавачання сышла з залы.

Сябра юрыдычнай камісіі БНФ Уладзімір Лабковіч пасля суда заявіў: «Суддзя груба парушыла заканадаўства тым, што не дала слова адвакату і парушыла правы Вінцука Вячоркі на юрыдычную дапамогу, на карыстанне паслугамі адваката. Яна паказала і сваю некампетэнтнасць, і сваю свядомую пагарду законамі».

Перад адпраўкай у спецпрыёмнік-размеркавальнік сам В.Вячорка назваў судовы працэс «прававым бязмежжам». «Гэта бязмежжа, нахабнае парушэнне працэдуры, нахабнае парушэнне маіх правоў і права адваката выказвацца. Усе паўзы і затрымкі якія адбываліся падчас суда, — сведчанне таго, што суддзя атрымлівала беспасярэдніцкія ўказанні ад сённяшняга палітычнага кіраўніцтва Беларусі».

Рыгор БУЯН

ФПБ падлягае ліквідацыі

5-6 красавіка на рэспубліканскай нарадзе, на якую чакаюцца дэлегацыя Міжнароднай арганізацыі працы і нацыянальных прафдэлегацыяў, Федэрацыя прафсаюзаў падвядзе вынікі разгляду «беларускага пытання» ў МАП і вызначыцца са сваімі далейшымі дзеяннямі. 8-9 сакавіка Камітэт па свабодзе асацыяцыяў МАП па разглядзе скаргі беларускіх прафсаюзаў, атрыманых мінулым летам, зрабіў папярэдняе заключэнне. Камітэт пацвердзіў наяўнасць ціску з боку беларускіх уладаў на прафсаюзы і «настойліва просіць урад прыняць неабходныя меры для забеспячэння таго, каб такое ўмяшальніцтва далей не паўтаралася». Апошняе слова ў вырашэнні «беларускага пытання» засталося за Адміністратыўным саветам МАП – вышэйшым выканаўчым органам арганізацыі, які дзейнічае паміж Генеральнымі Канферэнцыямі. Калі беларускія ўлады праігнаруюць рэкамендацыі МАП, то ўжо ў ліпені гэтага года Камітэт па прымяненні канвенцыяў і рэкамендацыяў МАП на Міжнароднай канферэнцыі працы пры ўдзеле 170 краінаў свету зноў вернецца да «беларускага пытання». І тады МАП можа ўвесці «спецыяльны параграф» для Беларусі — гэта будзе азначаць далейшую палітычную і эканамічную ізаляцыю.

Дарэчы, нарада 5-6 сакавіка пройдзе за кошт МАП, што – па дэкрэту А.Лукашэнкі №8 – «пагражае закрыццём Федэрацыі прафсаюзаў». Такую заяву 28 сакавіка на прэс-канферэнцыі зрабіў першы намеснік старшыні ФПБ Франц Вітко. Паводле яго, асноўная «мэта дэкрэта — паставіць пад татальны кантроль усе тыя стасункі, якія мы маем з замежнымі прафсаюзнымі цэнтрамі, і ўвогуле, паставіць пад татальны кантроль тое, што робіцца ў кірунку вонкавых прафсаюзных зносінаў. Я кажу аб прафсаюзах таму, што гэта мне больш баліць, а ўвогуле гэта датычыць усіх грамадскіх арганізацыяў і палітычных партыяў». Нават паездка прадстаўніка Федэрацыі за мяжу па запрашэнні партнёраў можа стаць падставаю для ліквідацыі ФПБ, калі камандзіраванаму прымаючы бок выдасць нейкую суму на кішэнныя расходы, а нехта, груба кажучы, «настукае» нашым доблесным органам. Добра яшчэ, што ФПБ «не абвінавачвалі ў супрацоўніцтве з замежнымі спецслужбамі». «Але дэкрэт дае магчымасць у кожным бачыць агента нацыянальнай бяспекі чужой краіны», — песімістычна падкрэсліў Франц Вітко.

Прафсаюзны функцыянер гаворыць пра рашэнне ўладаў «рэфармаваць» прафсаюзы. «Рэфармаванне ініцыявалі ўлады, а не самі прафсаюзы, якія, згодна са Статутам, з'яўляюцца незалежнай арганізацыяй і любое адміністратыўнае ўмяшальніцтва ў дзейнасць прафсаюзаў увогуле забаронена», — сказаў Ф.Вітко, падкрэсліўшы, што мэта рэфармавання – «разбіць, раздрабіць адзінае цэлае (ФПБ. – Рэд.) на кавалкі».

Рыгор БУЙНІЦКІ

Три дня свободы для вице-премьера

Юлия Тимошенко снова взята под стражу. На свободе – вернее, на больничной койке в частной клинике – она пробыла всего три дня. Но за эти три дня успела сделать многое для свержения режима Леонида Кучмы. В частности, заявила о намерении самой стать президентом Украины. Предвыборные речи ей придется писать на тюремных нарах.

Решение об освобождении Юлии Тимошенко из-под стражи, принятое Печерским районным судом с учетом состояния здоровья подследственной – врачи обнаружили у нее язву желудка, – стало одной из самых крупных стратегических ошибок президента Кучмы за все пять месяцев его противостояния с оппозицией. Однако ошибку быстро удалось исправить. Лидера «Батькивщины» выпустили из Лукьяновского СИЗО 27 марта. А уже 30 марта поздно вечером в больничную палату пришел следователь в сопровождении трех омоновцев. Он предъявил Тимошенко протокол пленума Киевского городского суда, который удовлетворил протест генпрокуратуры Украины против решения Печерского суда. К протоколу прилагался ордер на повторный арест. Тимошенко отказалась расписываться под протоколом, сославшись на отсутствие в больнице ее адвокатов. Следователь оставил у палаты Тимошенко двух милиционеров, а в палату распорядился пригласить надзирателя-женщину. К Тимошенко никого не пускают, и ей запрещают говорить по телефону. Как только Юлия Тимошенко выздоровеет, ее снова отправят в тюремную камеру.

Но будет уже поздно. За несколько дней свободы Тимошенко (напомним – бывший вице-премьер по ТЭК, обвиняемая в коррупции, подлоге документов и злоупотреблении служебным положением) развила бурную деятельность. Выйдя из-за решетки, она в один момент стала национальной героиней и живым символом борьбы с правящим режимом. С ней, как с лидером объединенной оппозиции, согласился встречаться премьер-министр страны Виктор Ющенко (намерен обсуждать с ней судьбы родины). Что же говорить о представителях ПАСЕ, инспектирующих права человека на Украине? Тимошенко уже внесла свою лепту в их доклад. В покоях «Медикома» с ней встретилась представитель мониторингового комитета ПАСЕ Ханне Северинсен, от оценки которой ситуации на Украине на ближайшей сессии ПАСЕ будет зависеть, останется страна в европейском сообществе или будет исключена за нарушения прав человека. Вывод, который сделала г-жа Северинсен после 40-минутной встречи с Тимошенко, оказался предсказуем – «уже наступил поворотный момент в государстве, и развитие событий может пойти в любом направлении, как в позитивном, так и негативном». По словам самой Северинсен, ее разговор с Тимошенко «повлияет на содержание доклада». В нем обязательно будет отражено то, что Ханне Северинсен «услышала от оппозиции, от правительства, от власти, а также лично от Тимошенко».

Но самый большой сюрприз Кучме Тимошенко преподнесла лично – она вышла на 10 минут к ожидавшим ее журналистам и заявила, отвечая на один из вопросов, что отныне не исключает своего участия в досрочных президентских выборах, которые, по ее мнению, обязательно состоятся. Тем самым возможный расчет президентского окружения на то, что, получив свободу после полутора месяцев содержания в одном из худших киевских СИЗО, Тимошенко постарается как можно быстрее покинуть страну, не оправдался. Глава партии «Батькивщины» явно «поймала волну» и теперь постарается выжать из своего статуса жертвы политических репрессий Кучмы максимум политической же выгоды. Чего стоит одно ее заявление о том, что уже в субботу она упакует все свои загранпаспорта и отправит их в Генпрокуратуру, чтобы у президентского окружения пропала всякая надежда на то, что она покинет Украину. «Я не уеду ни живой, ни мертвой», – тихим, но уверенным голосом заявила Тимошенко.

Удастся ли лидеру «Батькивщины» в ближайшее время выйти на свободу, сказать трудно. Политически она представляет огромную опасность для государства и вполне может выиграть президентские выборы, если оппозиции каким-то чудесным образом удастся добиться их досрочного проведения. Если с ее умом, темпераментом, хорошим украинским и завидной расчетливостью Тимошенко удастся получить доступ хотя бы к одному национальному телеканалу, судьба Кучмы будет действительно предрешена. Это понимают ее коллеги по «Батькивщине» и Форуму национального спасения (видимо, это понимают и в Киевском горсуде). Именно на Тимошенко разрозненная оппозиция могла бы сделать ставку как на единого лидера. Не случайно Тимошенко, восстанавливая по мере сил растраченное в застенках здоровье, уже почти завершила работу над программой действий Форума национального спасения. Писать ее она начала еще в Лукьяновском СИЗО, а завершен фундаментальный труд должен быть примерно через две недели (наверное, снова в СИЗО).

Впрочем, основная суть его уже известна. Как заявила Тимошенко, в ее программе две части. В первой определяется, как «демократическим путем убрать режим, не дающий нормально развиваться Украине», а во второй – «как построить в Украине цивилизованное, свободное, зажиточное общество». Обе они, как убеждена бывший вице-премьер, будут поняты и поддержаны обществом, уставшим от власти Кучмы.

Gazeta.ru

Милошевич арестован, его помощник напился, а дочь стреляла из пистолета

Министр внутренних дел Сербии Душан Михайлович утром в воскресенье сообщил агентству *Associated Press*, что бывший президент Югославии Слободан Милошевич, укрывавшийся в последние дни в своей резиденции, был арестован, причем для этого не понадобилось новой спецоперации, к которой готовилась сербская полиция.

Милошевича увезли на специально оборудованной машине под конвоем в центральную тюрьму Белграда. Бывший президент при задержании не оказывал сопротивления, говорится в заявлении МВД Югославии. По словам Михайловича, Милошевич будет помещен в любую свободную камеру.

Тем не менее, незадолго до ареста на территории резиденции прозвучало несколько выстрелов. Как сообщила корреспондент ИТАР-ТАСС в эфире телекомпании НТВ, это стреляла из пистолета дочь Милошевича Мария. По предварительным данным, никто не пострадал.

Также стало известно о том, что наибольшее сопротивление при задержании оказал помощник Милошевича Синиша Вучинич — один из лидеров движения «Югославские левые», возглавляемого женой Милошевича Мирьяной Маркович. Он «в пьяном виде пытался руководить личной охраной Милошевича». По некоторым сведениям, Вучинич задержан.

Душан Михайлович утверждает, что Милошевич был арестован не с целью выдать его международному трибуналу ООН, а для того, чтобы расследовать его деятельность и судить по законам Югославии.

Один из помощников Милошевича Бранислан Ивкович подтвердил информацию об аресте и сказал, что бывший президент сдался добровольно для «законного разбирательства».

Президент Франции Жак Ширак выразил удовлетворение арестом Слободана Милошевича. Тем самым, по мнению французского президента, «власти Югославии подтвердили свою приверженность демократическому пути развития». Более того, Ширак отметил, что «этого дня ждали долго» и «теперь пришло время правосудия».

Не менее решительно высказался и министр иностранных дел Великобритании Робин Кук. Еще до того как стало известно об аресте Милошевича, Кук заявил, что «как бы ни разворачивались события в Югославии в ближайшие часы, очевидно, что игра для Милошевича окончена». Британский министр выразил надежду, что Милошевич предстанет перед судом в Гааге даже в том случае, если ему будут предъявлены обвинения и в самой Югославии. По словам Робина Кука, «его не волнует, будет ли экс-президенту Югославии предъявлено обвинение в коррупции в Сербии, однако после этого ответственные за преступления сербы должны быть переданы в Гаагу, так как лишь Гаагский трибунал должен судить военных преступников».

NATO приветствовало арест Слободана Милошевича. В официальном заявлении альянса выражается надежда, что С.Милошевич будет передан международному трибуналу в Гааге. Как сообщает *ABC News*, вместе с тем *NATO* ожидает от властей Сербии разъяснения относительно того, какие именно обвинения ему будут предъявлены. По мнению министра иностранных дел ФРГ Йошки Фишера, арест С.Милошевича вызовет позитивный резонанс в Европе. Министр подчеркнул, что Германия по-прежнему настаивает на передаче С.Милошевича международному трибуналу.

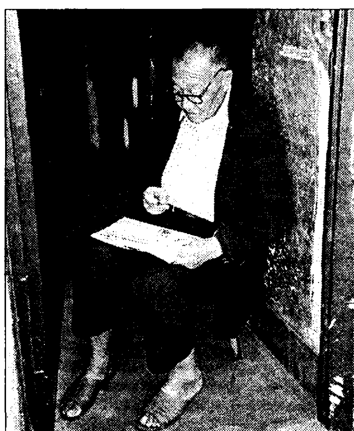
Соратник Слободана Милошевича во времена коммунистической Югославии президент Словении Милан Кучан заявил вчера, что арест экс-президента Югославии свидетельствует о том, что «человек, который был среди тех, кто породил зло на Балканах, понесет наказание за свои деяния». По его словам, это «важный шаг в процессе разрушения анахронической авторитарной концепции руководства в Югославии, олицетворением которой долгое время был Милошевич». Как отмечает президент Словении в своем официальном заявлении, только отказавшись от великодержавной политики, которую проводил в жизнь С.Милошевич, Сербия сможет вернуться в состав демократических государств Европы. М.Кучан выразил надежду, что С.Милошевича передадут трибуналу в Гааге. В 1991 г. именно Словения первой вышла из состава Югославии и в ходе 10 дней боев с армией СФРЮ добилась независимости, сообщает *ABC News*.

По материалам информационных агентств

«Теневая» пресса в Китае

Теневая экономика, вызывающая хроническую головную боль в большинстве стран с переходной экономикой, для Китая, судя по всему, особой проблемы не представляет. То ли проблемы такой не существует, то ли нет достоверной информации... Зато весьма актуален там вопрос «теневой» прессы — не то чтобы круто оппозиционной, однако уже вышедшей из-под жесткого контроля со стороны государства.

Десять лет назад в стране вообще не было негосударственных средств массовой информации. Нет их, в принципе, и сейчас. Хотя наряду с такими монстрами коммунистической пропаганды, как газета *People's Daily* (орган коммунистической партии), начали возникать коммерческие издания, при ближайшем рассмотрении они оказываются не частными и даже не корпоративными, а квазигосударственными медиа, созданными, например, при местных федерациях инвалидов. Тем не менее, если говорить о контроле со стороны неусыпного министерства пропаганды, то положение в этих структурах нечего и сравнивать. Это министерство каждую неделю издает специальные циркуляры, в которых детально прописывается, как нужно освещать те или иные события, вплоть до рекомендаций по употреблению соответствующей лексики. Так, например, именно министерство указывает, что определенную секту предпочтительнее называть «повергнутая», а не «запрещенная». Видимо, для пущей объективности и в целях повышения профессионального мастерства журналистов. Для чисто государственных СМИ эти циркуляры являются не догмами, а руководством к действию, а вот в коммерческих изданиях до сведения журналистов они вообще обычно не доходят. «Мой редактор никогда не говорил мне о существовании подобных инструкций. Это же просто абсурдно! Мы никогда не согласились бы работать в таких условиях» — это резкое заявление, как и большинство ему подобных, было высказано одним из независимых журналистов на условиях строгой анонимности.

В стране сейчас насчитывается более двух тысяч изданий, и у сотрудников министерства нет физической возможности контролировать каждый номер и диктовать свою политику каждому журналисту. Тем более что в условиях самоокупаемости, на которых сейчас работают все китайские СМИ, даже партийные органы оказываются материально заинтересованными в достаточно острых материалах, способных поднять рейтинг издания в глазах читателей и рекламодателей. Именно так произошло со статьями независимого журналиста Гао Квинронь, посвященными схемам отмывания миллионов долларов в одной из китайских провинций. Их в 1998 году напечатали во многих влиятельных газетах, включая *People's Daily*. А сам г-н Гао даже выступил со своими разоблачениями на заседании центрального дисциплинарного комитета компартии. Ни опровержения, ни судебные иски о защите чести и достоинства по поводу тех статей так и не последовали. Правда, сейчас Гао Квинронь отбывает 12-летний срок в одиночной камере по обвинению в коррупции, подкупе свидетелей и фабрикации доказательств. Судебное разбирательство по его делу проходило при закрытых дверях, и многочисленные юристы и независимые журналисты, готовые опровергнуть предъявленные коллеге обвинения, так и не смогли попасть в зал суда.

И все же за последние годы «теневая» пресса в Китае смогла привлечь внимание общественности к целому ряду проблем, которые официальными СМИ полностью игнорировались. Прежде всего, это касается эпидемии СПИДа, которого в Китае до самого последнего времени «не было» точно так же, как в Советском Союзе не было секса. После настойчивых расследований независимых журналистов официальной власти пришлось признать, что статистика по распространению этого заболевания просто-напросто замалчивалась. В то время как размах этой эпидемии, особенно в отдельных провинциях, принял поистине угрожающие масштабы.

Немало резонансных статей появилось в независимой прессе и на тему полицейских пыток. История человека, которому в полиции отрубили язык за то, что он осмелился критиковать порядки в местной школе, обошла многие издания. Правда, пока что она привлекла повышенное внимание лишь со стороны западных правительств. Их же очень заинтересовали и публикации в деловом журнале *Caijing* о манипуляциях китайского правительства на внутреннем фондовом рынке. А для многих китайских читателей водоразделом между зависимой и независимой прессой стало освещение недавнего взрыва в одной из школ китайской провинции Цзянси. Официальные СМИ сообщали, что как минимум 42 человека погибли, а десятки получили ранения в результате теракта, тогда как независимые журналисты утверждают, что взрыв произошел в процессе незаконного изготовления детьми праздничных фейерверков.

Изменения, произошедшие в китайских средствах массовой информации, большинство местных журналистов считают необратимыми. Поэтому, если не заходить за опасную черту, как это сделал Гао Квинронь, «теневым» журналистом в Китае быть не так уж и плохо. Можно при этом даже оставаться свободным. По крайней мере, условно.

Оксана ПРИХОДЬКО
«Зеркало недели»

Посетителей святилища охватила паника: 30 человек раздавлены насмерть

В результате паники, вспыхнувшей среди посетителей святилища в пакистанском городе Пакбаттан Шариф (*Pakbattan Sharif*), 30 человек погибли и около 100 получили ранения, сообщает *CNN*.

В субботу вечером верующие, пришедшие на поклонение к захоронению святого по имени Баба Фарид Шакарганг (*Baba Farid Shakargang*), внезапно оказались охвачены паникой и кинулись к выходу из святилища, в результате чего в воротах возникла давка, повлекшая человеческие жертвы.

Полицейские, присутствовавшие при этом, не знают, что послужило причиной паники. По словам стражей порядка, они пытались остановить бегущих, но не смогли. Власти города назначили расследование происшедшего.

Раненые были доставлены в местную больницу. Состояние 35 из них тяжелое. Врачи жалуются на острую нехватку донорской крови.

Город Пакбаттан Шариф расположен в 250 милях к югу от Исламабада.

Культ святых весьма распространен в Пакистане, и в годовщину смерти какого-либо из них его усыпальница как правило привлекает к себе тысячи паломников.

Рэзервацыя Беларусь

Сакрат ЯНОВІЧ

З Мінска я вярнуўся ў першай дэкадзе снежня. Удзельнічаў у Трэцім Міжнародным кангрэсе беларусістаў, імпрэзе досыць ідэнтычнай з Кангрэсам культуры польскай, на які таксама паспеў. Кангрэс беларускі быў зусім іншы, бо быў непажаданы для лукашэнкаўскай улады.

Сакрат Яновіч – знаны беларускі і польскі літаратар, грамадскі дзеяч. Абаронца беларускай мовы на Беласточчыне, дзе нарадзіўся і жыве ў Крынках. Аўтар кніг прозы на беларускай мове: «Загоны», «Сярэбраны яздок» (прысвечана Кастусю Каліноўскаму), «Самасей», «Сцяна» «Дзённікі». Аддаў шмат гадоў журналісцкай працы беларускаму штотыднёвіку «Ніва». Прапануемае ўвазе чытача эсэ было апублікаванае ў *Gazecie Wyborczaj* 29 сакавіка бягучага года. Яно апякае боллю, бо напісана чалавекам, для якога Беларусь і беларуская культура – каштоўнасці, якімі адухаўляецца жыццё.

З'ехалася на яго з Еўропы і свету няшмат энтузіястаў беларускай культуры, магчыма, уладзе не выпадала іх адганяць, тым болей, што гэта не мела ўнутранага палітычнага значэння. На ўсялякі выпадак мясцовая прэса, радыё і тэлебачанне не прамовілі і паўслова на тэму гэтай падзеі. Нібыта адбываўся неварты грамадскай цікаўнасці вузкаспецыяльны з'езд гадоўцаў канарэек.

Розніцаў паміж мінскім і варшаўскім кангрэсамі назбіралася даволі многа, хоць абодва ўпадобляліся сваім афіцыйна-прафесарскім характарам. У Мінску было холадна і голадна, што я выправіў у Варшаве, у цёплым гатэлі з акуратным рэстаранам. Але і браты палякі не перапынілі мой выступ. На мінскім форуме так добра не было, не далі мне давесці высноваў аб польскай літаратуры беларускай як апазіцыі да савецкай беларускай літаратуры. Спанікаваны прэзідыум адразу пасля мяне даў голас нейкаму апантанаму пенсіянеру-энкавэдысту, па знешнім выглядзе — выкапаны Берыя, які з фанатызмам у вачах накручваў бітую гадзіну пра знешніх і ўнутраных ворагаў і абарону міру ў свеце, відавочна, пад вяршэнствам Расіі. Грозна зыркаў пры гэтым у мой бок, а ў канцы ўстаў і выйшаў, траснуўшы дзвярыма.

Не бачачы на такім узроўні сэнсу ў дыскусіі ў застрашанай аўдыторыі, вывез я з Мінска ўразіўшае мяне перакананне, што Рэспубліка Беларусь не ёсць народнай дзяржавай, гэта значыць беларускай. З мноства пабочных размоваў я зразумеў, што Рэспубліка Беларусь нават сацыяльна не ёсць Рэспубліка Беларусь, а ўяўляе толькі унікальную рэзервацыю, у якую зляцеліся рускамоўныя кадры Савецкага Саюза з Эстоніі, Латвіі, Літвы, а таксама часткова з Украіны і дзесьці з Азіі.

Рэспубліка Беларусь – гэта пасавецкі сметнік, «адстойнік», нейкі від шамба. У верхнім эшалоне яе ўлады амаль няма беларусаў, нават тых, найвярнейшых з верных. Прэм'ерам урада стаў расіянін, міністрам замежных справаў башкір (маецца на ўвазе Латыпаў, які цяпер узначальвае Савет бяспекі. – **Рэд.**) і г.д. Нічога падобнага не здаралася ў савецкія часы, да іншага безумоўна абавязваў нацыянальны знак. Тады найменш хоць прыкідваліся ў гэтых адносінах, цяпер такой патрэбы няма – бо як Рэспубліка Беларусь ёсць незалежная, дык вырабляе ў сябе, што захоча.

Пасавецкі сметнік

Сітуацыя тыпу «адстойнік» тлумачыць многае. Тая зборня прагнаных адусюль савецікаў і не мысліць кіравацца інтарэсамі апанаваных імі краіны і народа. Гэтыя акупанты занепакоеныя толькі ўласным лёсам. Рабаўнікі. Іх цікавіць адное: утрыманне пры ўладзе, захаванне сваіх пасадаў. Што можа гэтаму пагражаць? Літаральна ўсё, таксама і кантакты эканамічныя. А ўжо найболей – беларуская нацыянальная культура, якая – як кожная нацыянальная культура – дае ўсведамленне ўласнага лёсу і ўласнай годнасці.

У выпадку Беларусі выцісканне той культуры ёсць надзвычай простая справа – дастаткова яе не падтрымліваць. Рэч у тым, што беларускай нацыі ў еўрапейскім разуменні тут не існуе. Не здолела ўсталявацца на роўных з іншымі суседзямі. Была, уласна кажучы, расстраляная ў чорныя 30-я гады (здараліся ночы, калі вялі на забой за раз некалькі дзесяткаў вучоных і пісьменнікаў, якіх выцягвалі з казематаў мінскай амерыканкі). Беларушчыну даўно выпхнулі на ролю нейкай абрадавай мовы. У практыцы ўлады апроч таго яна сталася мовай дыверсантаў і шпіёнаў, якіх хапаюць на гэты просты беларускі кручок эміграцыйныя асяродкі.

Гаворка не ідзе пра агульнае веданне мовы, бо яно ў пераважнай частцы грамадства існуе. Гаворка ідзе пра іншае – што беларушчына выстаўленая ў раздзел мёртвых моваў, непатрэбных у будзённым жыцці, падобна як царкоўнаславянскай у праваслаўных. Купляў я ў элегантнай краме мінскія напамінкі жонцы – бурштынавую брошку і шаўковы шарф. Тое і другое прадавалася ў розных аддзелах, але не было праблемы з разуменнем беларушчыны, была затое праблема з якасцю абслугі (у першым выпадку прадаўшчыца знервавалася на мае беларускія словы і прыслала ўзамен маларазвітую каляжанку, бо стаіць там «чудак какой-то»). Але і тое добра, што не затэлефанавала да КДБ, хоць і магла. Мой мясцовы прыяцель, які мяне суправаджаў, чамусьці стараўся давесці бабам да разумення, што я з Польшчы. Ці дзеля ўзаконення гэтай публічнай беларушчыны (што не па-руску), ці дзеля падвышэння рангу самога беларускага слова. Маўляў, слухайце, з Польшчы чалавек, а як па-беларуску ладна балбоча. Халера яго ведае, таго прыяцеля...

Ненавідзяць у Мінску беларускую мову — і ўсё. Бялеюць ад шаленства. А тых тысяча прафесараў-патрыётаў пагоды не робяць. Яны зрэшты ёсць патрыётамі паміж сабой, ва ўласным вузкім коле, бо з жонкамі ці каханкамі ўжо не маюць адвагі мілавацца па-беларуску, былі б хутка выгнаныя са спальні! Прэч з вачэй, хам нейкі! Беларуская мова прызнаецца як мова літаратурнага занятку, для хлеба. Нічога больш, ніякая гэта не свецкая мова і не «вяршыня мары».

Са мной ледзь не быў інфаркт, калі канчаткова ўпэўніўся, што не існуе школы з беларускай мовай навучання. Так, для віду тут і там ёсць пара сельскіх школак, названых беларускімі, але ў іх ніхто і не заікнецца па-беларуску. Ведаю, што гэта азначае, бо ў нас, на Беласточчыне, цалкам падобна, і значыць, у найбліжэйшае дзесяцігоддзе не пачуеш тут беларушчыны. Няма нацыі беларускай, няма, няма, затапталі яе.

На сярэдняй ступені ніколі і не вучылі па-беларуску. Не кажучы ўжо пра школу вышэйшую. Гэта чуецца ў мелодыцы выказванняў маіх суразмоўцаў – Божа, як жа яны пакутуюць з тым беларускім выслаўленнем. Пот льецца струменямі. Для іх гэта мова чужая.

Беларусаў утапіла змяншэнне этнічнага кантынгенту сялянства, горад для іх быў заўсёды варожы. А ўслед за тым – ліквідацыя школы з беларускай мовай навучання, ад пачатковай да універсітэтаў. Да частковых выключэнняў належаць нацыянальна свядомыя беларусы.

Палігон Пуціна

На той вялізнай звалцы адходаў саветызму, у якую ператварылася Рэспубліка Беларусь, насычанай рознай уцякацкай наменклатурай, а таксама рэшткамі скарачонага афіцэрства з былых савецкіх арміяў, што стаялі ў Германіі, Чэхаславакіі і Венгрыі, не можа адбывацца нічога, што ажыўляла б гэтую тэрыторыю. Тут усё горшай і горшай, і будзе горшай, аднак – згодна логіцы прыбылцаў – усё лепей. Бо што б значыла ажыўленне ў Рэспубліцы Беларусь? А тое, што паступова да ўлады даходзілі б аўтахтоны. Еўропа не можа зразумець, што робіцца з той Беларуссю, што гэтак адназначна яна прэцца да самаізаляцыі. Але падставу бачна, як на далоні, – нашто гэтым уладам гаспадарчая і палітычная актыўнасць? Дзе і калі акупант клапаціўся пра развіццё акупаванай тэрыторыі?

Для Расіі такі сусед вельмі зручны. Апроч відавочнай стратэгічнай карысці, Беларусь дае выкарыстаць сябе шматфункцыянальна, наперад за ўсё ва ўнутранай палітыцы. Яна выдатна лагодзіць электарату старога веку, які сумуе па адбудове СССР (адсюль бяруцца вяртанні савецкіх гімнаў, а Лукашэнка пайшоў і далей – да сталінскага герба і сцяга). У разе пільнай патрэбы якога-небудзь поспеху заўжды можна бліскануць СБіРам, гэтак званым Саюзам Беларусі і Расіі. Ёсць, зразумела, і немалая рызыка, але Пуцін уладкуе справу так, абы не дайшло да шчыльнай інтэграцыі Беларусі з Расіяй. Ні з аднаго толькі погляду на непатрэбны эканамічны цяжар тэхналагічнага паглынання гэтакага музейнага прадпрыемства. Беларусь адносна Расіі будзе дадаткова як гадавальнік усялякага бальшавізму, небяспечнай заразнай зонай. Крэмль не жадае дзяліцца ўладай з тымі, хто прайграў у Эстоніі ці Латвіі. Няхай нянькчыцца з імі Лукашэнка, пакуль яны не высадзяць яго з сядла. А што высадзяць, дык гэта пэўна.

Падыходзячы да праблемы з другога боку, бачна, што без іх, без тых палітычных валацуг, Лукашэнка не ўтрымаўся б. Таму мусіць ён мець адданую яму арду, якая дасканала ведае, што хлеб есць з ягонай рукі.

Можна і трэба раздумваць, як доўга прабудзе ў Еўропе гэтая дзірка пад назвай Рэспубліка Беларусь. Досвед падказвае, што доўга! Найпершай падставай ёсць тое, што на гэтай тэрыторыі не існуе паўнавартаснай тытульнай нацыі, а ёсць толькі злепленае насельніцтва. Гэтую акалічнасць ацэньваюць лукашэнкаўцы, гіпербалічна множачы – амаль да сотні – колькасць нацыянальных меншасцяў (часам экзатычных, прыкладам, карэйцы). Гэта мае на мэце падтрыманне псіхалагічнай матывіроўкі, што ўладу на Беларусі можна здзяйсняць выключна ў расійскім варыянце. Замоўчваецца факт, што гэтыя меншасці ў дзесяцімільённай дзяржаве часцяком налічваюць пару сотняў ці некалькі тысяч асобаў, напрыклад, бураты. Дзве найбольшыя нацыянальныя меншасці – палякі і рускія – агульна складаюць 14 працэнтаў.

Край, які дзякуючы такой уладзе існуе выключна як адміністрацыйная адзінка без усведамлення галоўнай асаблівасці – нацыянальнай, не можа быць аб'ектам міжнароднага жыцця. Ператвараецца ён у гняздо суседняй сілы, у палігон. Бо што значыць сёння быць Беларусам? Значыць вельмі мала: быць уладаром уласнага аргумента са знакамі Рэспублікі Беларусь. І нічога болей – ніякага паняцця аб гісторыі, мове, культуры. Цалкам нуль! Такі чалавечак — разнавіднасць расіяніна – і не падазрае пра існенне вялікай уласнай нацыі. Ён — тыповы «савок», пазбаўлены ведаў аб свеце.

Беларусь як паняцце геаграфічна-адміністрацыйнае прабудзе ў такім стане на ўсю даўжыню біялагічнага жыцця гэтых пасавецкіх намадаў. Чаму менавіта тут ім гэтак добра? Ніхто іх не штурхае. Яны нешта нейтральнае для мясцовага люду, звыклага да заўжды прысланай вярхоўнай улады. Узбунтаваліся, калі б былі сапраўднымі беларусамі. Але не ёсць.

Народ ведае сваё

Час узгадаць пра апазіцыю. Уласна ёсць яна люстэркавы адбітак рэжыму (згодна з законам псіхалогіі). Яе колькасць першапачаткова не перабольшвала дзвюх тысяч чалавек, як правіла мінскіх інтэлігентаў, што прыкладна адпавядала накладам выключна беларускамоўнай прэсы (без украпінаў рускамоўных тэкстаў, часцяком дамінуючых у буйнатыражных выданнях). Яе асноўнае гняздо — сталічны Мінск, па-за ім яна амаль не выступае.

Мінск – тыповая каланіяльная метраполія, пазбаўленая традыцыйных прадмесцяў, рэзка ўзрастаючая панельнымі будынкамі ў голым полі, нічый нязнаны кантынент. Двухмільённы горад у амаль дзесяцімільённай краіне. Будавалі яго ў канонах дзесяткі найбуйнейшых гарадоў усяго Савецкага Саюза, забяспечылі ўсім, што мела Масква: метро, аздобленае мармурам, шырокія праспекты, кіламетры афіцыйных гмахаў, залітыя няроўным асфальтам тратуары, вялікія паркі з суботнenядзельнай інфраструктурай. Гэтая архітэктанічная цэласць прыціскае, а не вызвольвае чалавека. Гэтак хіба дзейнічаў на сваё насельніцтва старажытны Рым.

Тут першы выхад апазіцыі ў 1990 годзе за Гарбачова нагадваў акварыум з шляхетнымі відамі рыбак, больш прыдатных, каб на іх падзівіцца, чымсьці да смажання. З прыходам Вялікага Хама акварыум гэты вылілі да д'ябла ў вялізнае балота, куды час ад часу закідваюць з сажалкі розных працякоў – то гэта карась, то шчупак і акунь, усялякая платва, сонныя карпы.

Лукашэнка здзівіў мяне, здавалася б, самабойчым памнажэннем апазіцыянераў, выкідваючы са збітымі мордамі нядаўніх служак. Але ён ведаў ад пачатку тое, чаго ніхто ў нашых краях не ведаў: прайграць можа нават Мілошавіч, бо правіць усё ж нацыяй, сербамі, але ніколі не прайграе ён, Лукашэнка, бо правіць дзесяцімільённым НІКІМ, стрававальнымі трактамі.

Апазіцыя лезе са скуры, былыя міністры і дэпутаты рэгулярна ладзяць шматтысячныя шэсці па праспектах Мінска, але нічога з гэтага не вынікае. Народ ведае сваё: што парася, адштурхнутае ад карыта, вішчыць і галосіць. І гэта займае чэрнь. Людзі не дадумваюцца, ды і нашто ім, што ўвесь гэты лямант не толькі авантура выцягнутых за каўнер, але прызначаны і для таго, каб ачысціць месца калегам з Балтыі, якім удаецца ўмкнуць з Каўнаса ці Рыгі таямнічымі каналамі.

Зараз у Рэспубліцы Беларусь можна са свечкай шукаць беларуса на ўрадавай пасадзе. Лукашэнку гэта задавальняе, бо ніхто з тых намадаў не будзе капаць пад ім дол. Можна казаць пра ўладу афрыканскага тыпу, калі лічацца каса і верны гарнізон. Апазіцыя ўспрымаецца з пэўнай талерантнасцю, як нешкадлівыя ляманто̆ўцы, якія, дарэчы, пасуюць да еўрапейскага ўзору. Палітычны фальклор. Бясплатна выконваюць тым самым неабходную для рэжыму працу, служачы за жывы доказ дэмакратызму Лукашэнкі (мог бы іх назабіваць дзе ў равах за Мінскам, і ніводзін сабака пра іх бы не прыпомніў). Забіў трохі небяспечных апазіцыянераў — і нічога, ціша на зоркавым небе Еўропы (Ганчар прапаў, генерал Захаранка знік на такі прыклад).

Стаўкай ёсць змярцвенне беларускай нацыі. І гэтак у прынцыпе сталася. А на яе астанках можна колькі заўгодна кракаць і шукаць вінаватых гэтага нацыязабойства. Як прыстаўляць каму прас да геніталіяў, дык прызнаецца ў такіх рэчах і красамоўна паведае аб сваім незвычайным забойстве.

Фота Ул. ШЛАПАКА

Лукашэнкаўцы ўрэшце пасябравалі з розумам і на Трэці міжнародны кангрэс беларусістаў далі ў апошнюю хвіліну вялікі актавы зал Беларускай Акадэміі навук. Няхай, маўляў, сабе парадуюцца. Рэкламы не маюць. За вокнамі шумеў сталічны Мінск, які б яшчэ болей здзівіўся б гэтай імпрэзе. Таму, што яшчэ ёсць ажыўленыя тыпы, якіх усур'ёз цікавіць выкапнявая беларуская культура. У Расіі да сёння няма ніводнай кафедры беларускай філалогіі, а ў Польшчы іх тым часам аж чатыры!

Расіяне не прызнаюць існавання беларусаў. Ніколі не прызнавалі. Лукашэнка для іх у цэлым не беларус. Толькі рыкаючы дыназаўр з мінулай эпохі. На разе – карысны.

Мінск – Крынкі, снежань 2000 – студзень 2001,
Gazeta Wyborcza
(пераклад з польскай мовы)

Ці ёсць у Беларусі каровіна шаленства?

Прыкладна ў сярэдзіне сакавіка ў Беларусі ўпершыню пройдуць даследаванні па выяўленні сярод рагатай скаціны губкавай энцэфалапатыі – каровінага шаленства.

Распаўсюд гэтай хваробы ўжо не адзін год турбуе сельскія гаспадаркі Еўропы, а сапраўдная эпідэмія каровінага шаленства ахапіла з дзесятак краінаў кантынента. Справа ў тым, што калі ад таксама сумнавядомага яшчуру звычайна гіне маладняк, а дарослая жывёла – толькі пры злаякасным працяканні гэтай хваробы, то шаленства вядзе да стопрацэнтовай смерці былда. Да таго ж ёсць небяспека заразіцца чалавеку. Праз ужыванне мяса хворых на шаленства кароваў людзі могуць прыдбаць хваробу Крэйцфельда-Якаба (гэта невылечнае паражэнне нервовай сістэмы, якое цягне за сабой прагрэсіруючую дурноту і парушэнне ўсіх функцыяў галаўнога мозга). І выпадкі такога захворвання людзей у Беларусі былі.

Ва ўмовах еўрапейскай эпідэміі каровінага шаленства напрыканцы мінулага года ў Беларускім навукова-даследчым інстытуце эксперыментальнай ветэрынарыі была створаная лабараторыя вірусных і прыённых інфекцыяў, а ў сёлетнім сакавіку тут распачалі падрыхтоўку да правядзення даследаванняў губкавай энцэфалапатыі. Пра іх гаварылі на працягу некалькіх гадоў, але ўсё адкладалі. Аднак з абвастрэннем энцэфалапатнай эпідэміі ў Еўропе з імі вырашылі іспяшацца. Тым больш што ў лютым у Беларусі быў-такі зафіксаваны, адно што адзінкавы, выпадак падазрэння на сімптомы каровінага шаленства.

Паводле вымогаў міжнароднага эпізаатычнага бюро, у кожнай краіне на губкавую энцэфалапатыю мусіць правярацца 0,01% ад усяго пагалоўя кароваў ва ўзросце ад 3 гадоў (справа ў тым, што інкубацыйны перыяд хваробы доўжыцца болей за 3 гады). Для Беларусі гэтыя 0,01% — 25 кароваў. Зараз адмысловыя пробы мозга жывёлаў узятыя на мясакамбінатах па ўсёй тэрыторыі Беларусі, бо што цікава, дыягназ на каровіна шаленства можа быць вызначаны толькі па смерці каровы. Праз некалькі тыдняў НДІ эксперыментальнай ветэрынарыі ўжо будзе мець магчымасць паведаміць, ці ёсць у краіне каровіна шаленства.

Кірэй МАНУЙЛА

Донары апасаюцца жорсткіх штрафаў

Дэкрэт прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 12 сакавіка № 8 «Аб некаторых мерах па ўдасканальванні парадку атрымання і выкарыстання замежнай бязвыплатнай дапамогі» хаця і не тычыцца непасрэдна праекта Міжнароднай фінансавай карпарацыі (МФК) «Развіццё малога і сярэдняга бізнесу ў Беларусі», аднак выклікае ў прадстаўніцтва МФК «пэўную заклапочанасць». Пра гэта заявіў БелаПАН кіраўнік прадстаўніцтва МФК у Беларусі і кіраўнік праектаў тэхнічнай дапамогі Карл Дагенхарт.

Паводле яго словаў, згодна з адной з фармулёвак дакумента, яго дзеянне «не распаўсюджваецца на тэхнічную дапамогу і іншыя віды замежнай бязвыплатнай дапамогі, прадстаўляемыя па праектах і праграмах, ухваленых прэзідэнтам або ўрадам Рэспублікі Беларусь». МФК, будучы членам групы Сусветнага банка і спецыялізаванай установай ААН, дзейнічае ў рэспубліцы па ўзгадненні з урадам Беларусі, і яго праект, гэтаксама як праекты Сусветнага банка і праграмы ПРААН, не падпадае пад дзеянне гэтага дэкрэта.

Разам з тым, сцвярджае спадар Дагенхарт, пасля выхаду дэкрэта партнёры праекта — цэнтры падтрымкі прадпрымальніцтва, бізнес-асацыяцыі і саюзы прадпрымальнікаў, якім аказваецца тэхнічная дапамога, выказваюць сур'ёзную заклапочанасць у дачыненні да перспектываў сумеснай працы. Дэкрэт прадугледжвае вельмі жорсткія санкцыі за парушэнне яго нормаў: штрафы, ліквідацыю юрыдычных асобаў, у тым ліку за аднаразовае парушэнне, дэпартацыю і іншае, і многае будзе залежаць ад таго, як дзяржаўныя кантралюючыя органы будуць яго трактаваць і прымяняць.

«Мы не думаем, што ўвядзенне дэкрэта мае на мэце скасацыць праграмы донарскай дапамогі, напрыклад, у галіне аховы здароўя, абароны навакольнага асяроддзя і гэтак далей, — падкрэсліў спадар Дагенхарт, — але ён можа адыграць негатыўную ролю, уплываючы на фарміраванне іміджу краіны ў донарскіх арганізацыяў».

На думку прадстаўніцтва МФК, асобныя прадугледжаныя дэкрэтам захады з'яўляюцца неабгрунтаваным умяшальніцтвам у правы ўласнасці: напрыклад, вызначэнне кірункаў выкарыстання бязвыплатнай дапамогі; рэгістрацыя ў Дэпартаменце па гуманітарнай дзейнасці; узгадненне з дэпартаментам кірункаў выкарыстання ў тых выпадках, калі ныя прама не прадугледжаныя дэкрэтам. Гэта можа адмоўна адбіцца на прыцягненні ў краіну донарскіх сродкаў, паколькі любыя абмежаванні права ўласнасці працуюць супраць іміджу краіны.

Ірына САЗАНОВІЧ, БелаПАН.

ФОТАФАКТ

Фота IREX/ProMedia

У чаканні ўдзячных слухачоў

Запазычыліся болей 1 трыльёна рублёў

Знешняя крэдыторская запазычанасць беларускіх прадпрыемстваў за тавары, работы і паслугі перавысіла 1 трыльён рублёў. Як паведамляе міністэрства статыстыкі і аналізу, калі на 1 студзеня 2001 года запазычанасць складала 959 мільярдаў 989 мільёнаў рублёў, то на 1 лютага — 1 трыльён 23 мільярды 175 мільёнаў рублёў (846 мільёнаў долараў ЗША ў пераліку па афіцыйным курсе на той дзень), што на 6,6 працэнта больш у бягучых цэнах і на 1,7 працэнта — у супастаўных.

Больш за ўсё беларускія прадпрыемствы вінаватыя краінам СНД — 580 мільярдаў 332 мільёны рублёў (56,7 працэнта ўсёй запазычанасці), у тым ліку Расіі — 561 мільярд 200 мільёнаў (54,8 працэнта), Украіне — 14 мільярдаў 672 мільёны, Малдове — 1 мільярд 696,6 мільёна, Казахстану — 825 мільёнаў. У агульным аб'ёме запазычанасці беларускіх прадпрыемстваў расійскім на долю запазычанасці за газ прыпадала 24,9 працэнта, за электраэнергію — 5,2 працэнта.

У запазычанасці прадпрыемствам краінаў па-за СНД (442 мільярды 843 мільёны рублёў) 21,3 працэнта прыпадала на запазычанасць Літве (94 мільярды 227 мільёнаў рублёў), у асноўным за электраэнергію.

Паводле звестак мінстата, знешняя дэбіторская запазычанасць за тавары, работы і паслугі на 1 лютага склала 410 мільярдаў 67 мільёнаў рублёў (339 мільёнаў долараў у пераліку па афіцыйным курсе на той дзень), што ў 2,5 раза менш за крэдыторскую запазычанасць. Больш за ўсё беларускім прадпрыемствам вінаватыя прадпрыемствы краінаў СНД — 210 мільярдаў 273 мільёны рублёў (51,3 працэнта ўсёй запазычанасці), у тым ліку Расія — 186 мільярдаў 917 мільёнаў (45,6 працэнта), Украіна — 12 мільярдаў 649 мільёнаў, Казахстан — 3 мільярды 696,3 мільёна, Азербайджан — 1 мільярд 833 мільёны.

Дзмітрый УЛАСАЎ, БелаПАН.

ЭКСПРЭС

Прогнозы, долги, расчеты

Продукция «Гомсельмаша» представляла Беларусь на выставке в Аргентине

Продукция ПО «Гомсельмаш» экспонировалась на стенде аргентинской фирмы «Агроиндустриаль», производящей известные в Аргентине зерноуборочные комбайны марки «Бернардин». Белорусский самоходный кормоуборочный комбайн КГ-6 «Полесье» и прицепной кормоуборочный комбайн КДП-3000 продемонстрировали в полевых условиях на фоне аналогичных зарубежных образцов хорошие технико-экономические показатели и вызвали интерес у потенциальных покупателей.

Минфин Беларуси погасит задолженность за немецкие комбайны

Министерство финансов Беларуси погасит в первом полугодии просроченную задолженность колхозов, совхозов и других сельскохозяйственных организаций Минской, Могилевской и Гродненской областей по лизинговым платежам закрытому акционерному обществу «Белинтерфинанс». Речь идет о задолженности в сумме, эквивалентной 3 миллионам 624 тысячам немецких марок, за зерноуборочные комбайны производства Германии, поставленные указанным организациям данным обществом еще в 1997 году.

За два месяца 2001 года реальная заработная плата рабочих и служащих Беларуси снизилась на 8,5 процента

По данным министерства статистики и анализа, в феврале 2001 года средняя начисленная заработная плата рабочих и служащих увеличилась на 2,7 процента и составила 91.559 рублей. Однако, несмотря на рост, это ниже декабрьского уровня зарплаты (91.961 рубль). Более того, рост зарплаты оказался ниже темпов февральской инфляции (3,9 процента). Таким образом, за первые два месяца 2001 года реальная зарплата снизилась на 8,5 процента (за январь — на 7,4 процента, за февраль — на 1 процент).

В ближайшее время в Беларуси будут повышены фиксированные ставки налога на прибыль

Повышение обещает быть довольно значительным. Например, на междугородние перевозки — с 84 до 120 МЗП, на физкультурно-оздоровительные мероприятия — с 18 до 36, на реализацию плодоовощной продукции — с 6 до 8, цветочной — с 8 до 10, иных продовольственных и непродовольственных товаров в мелкорозничной торговой сети и на рынках — с 7 до 10 МЗП. По расчетам налоговиков, если все эти изменения ввести в действие с 1 апреля, бюджет получит дополнительно 2 млрд. белорусских рублей. А кто-то их не досчитается.

В Беларуси будут построены новые газопроводы

Республиканской программой «Энергосбережение», рассчитанной на 2001- 2005 годы, предусмотрено строительство в Беларуси свыше пяти тысяч километров новых распределительных газопроводов. В настоящее время общая их протяженность в республике составляет чуть более 17 тысяч километров. В рамках реализации программы предполагается также снизить потребление сжиженного газа за счет перевода жилищного фонда на природное «голубое топливо», а также продолжить развитие газонаполнительных станций для автотранспорта.

Андрей КАРПОВИЧ

Яшчур руйнуе еўрапейскую жывёлагадоўлю

А ў Беларусі яго ролю выконваюць улады, саступаючы рынкавую прастору расійскім вытворцам

Захворванне была на яшчур абвясціла пра сябе ўжо ў Аб'яднаных Арабскіх Эміратах. У аазісах Саудаўскай Аравіі выяўлена каля 600 выпадкаў захворвання яшчурам. Бальшыня гаспадароў скрывае выпадкі захворвання сваёй жывёлы, бо баіцца, што пад нож пусцяць усю скаціну, падобна таму, як гэта адбываецца ў Англіі.

Тут сітуацыя з эпізаатыяй з кожным днём ускладняецца. Ужо выяўлена болей за 740 ачагоў яшчуру, заражонымі аказаліся 480 фермаў. Улады былі вымушаныя звярнуцца за дапамогай да арміі. Міністэрства абароны накіравала роту ў графства Дэвон на паўднёвым захадзе краіны для вынішчэння тушаў забітай скаціны. Іх захоўваюць у гіганцкім рове, які вырылі на тэрыторыі закінутага аэрадрома. Тут закапаюць болей за паўмільёна забітых кароў, авечак і свіней.

Нідэрланды сталі другой пасля Францыі краінай у кантынентальнай Еўропе, дзе таксама выяўлены яшчур. Тут адзначана 7 ачагоў яшчуру. Дзеля барацьбы з ім забіты 27 тысяч галоў жывёлы ў 89 гаспадарках. Масавы забой жывёлы пройдзе яшчэ ў 180 фермах. Прэм'ер-міністр Нідэрландаў назваў эпізаатыю яшчуру нацыянальнай катастрофай.

Некаторыя англійскія спецыялісты прыйшлі да высновы, што прычынай з'яўлення яшчуру магло стаць мяса, з якога гатавалі ежу ў кітайскім рэстаране на паўночным усходзе Вялікабрытаніі. Заражанае мяса, хутчэй за ўсё, незаконна правезенае ў краіну, патрапіла ў памыі, прызначаныя на корм свінням. Пасля гэтага вірус перадаўся авечкам і стаў распаўсюджвацца.

У сваю чаргу ўрад Кітая абвергнуў паведамленні, пра заражанае мяса з кітайскіх рэстаранаў, паколькі ў самім Кітаі выпадкаў захворвання яшчурам не зафіксавана. А ў КНР цяпер 700 мільёнаў свіней. Пільнуючы іх, Адміністрацыя па інспекцыі і каранцінах Кітая абвясціла, што пажмежныя пасты Унутранай Манголіі забаранілі паяўленне на сваёй тэрыторыі жывёлы і мяса з Мангольскай рэспублікі. У Манголіі з-за суровай зімы загінулі дзесяткі тысяч галоў былда, што стала прычынай у краіне гуманітарнай катастрофы. Аднак частка скаціны магла загінуць і ад яшчуру.

Адначасна кітайскія СМІ паведамілі, што вучоныя Шанхайскага універсітэта стварылі вакцыну, здольную папярэджваць захворванне свіней яшчурам. Гэта першая падобная вакцына ў свеце. Двюох ін'екцыяў дастаткова, каб свіння мела бяспеку ад яшчуру на пяць месяцаў. Стваральнікі вакцыны ўжо запатэнтавалі яе і набылі ліцэнзію на масавую вытворчасць.

Але пакуль вакцына да Англіі не дайшла, і яшчур паражае статкі кароў. Па прагнозах, у бліжэйшыя тры месяцы колькасць ачагоў яшчуру ў Вялікабрытаніі можа скласці 4 тысячы. Таму вырашана праводзіць прэвентыўны забой скаціны ў радыусе дзвюх міляў ад заражаных фермаў па ўсёй тэрыторыі краіны.

Лондан атрымаў ад Ветэрынарнага камітэта Еўрапейскага Саюза дазвол на вакцынацыю 180 тысяч галоў былда ў найбольш пацярпеўшых ад яшчуру рэгіёнах краіны. Аднак многія кіраўнікі брытанскіх сельскагаспадарчых прадпрыемстваў выступаюць супраць вакцынацыі, бо шэраг крамаў адмаўляюцца імпартаваць прывітых ад яшчуру жывёлін. А гэта руйнуе цэлую галіну гаспадаркі.

Другі ўдар наносіць само англійскае насельніцтва. Ужо болей 1,5 мільёна жыхароў Вялікабрытаніі зрабіліся вегетарыянцамі з таго часу, як пачалі адзначацца выпадкі захворвання жывёлы яшчурам. Яшчэ каля 20 мільёнаў маюць намер устрымацца ад ўжывання мяса пад уплывам змрочных сцэнаў забойства жывёлы, якія паказвае тэлебачанне. Вегетарыянскае таварыства не без задавальнення паведамляе, што ўпершыню ў людзей мяса пачало асацыіравацца з забойствам жывёл.

Ахвярай эпізаатыі яшчуру можа стаць нават імпарт шампанскага ў Англію. З-за распаўсюджвання хваробы ў Англіі адмяняюцца многія традыцыйныя скачкі, у тым ліку і самыя прэстыжныя. Па традыцыі на іх разыходзілася вялікая колькасць французскага шампанскага. Імпарцёры баяцца, што ў гэтым годзе попыту не будзе, і гэта адгукнецца на даходах французскіх вінаробаў. У мінулым годзе Францыя паставіла англічанам 20 мільёнаў бутэлек гэтага напою.

Узнікшая сітуацыя паставіла пад пагрозу гаспадарчага існавання мноства брытанскіх фермераў, якія спецыялізаваліся на жывёлагадоўлі. Калі становішча не пераломіцца, дык у еўрапейскай сельскагаспадарчай вытворчасці адбудзецца кардынальная змена вытворцаў мяснoй прадукцыі.

Небяспека спрыяе ўнутраным вытворцам усіх краінаў Еўропы, якія раней не працавалі на імпарт. Антыяшчурныя меры працуюць не толькі на ахову насельніцтва, але адлюстроўваюць і скрытную эканамічную вайну, скіраваную на паслабленне больш моцных у жывёлагадоўлі суседзяў і на падтрымку ўласнай мясаапрацоўчай галіны.

Адзінае выключэнне складае Беларусь, якая закрылася кардонамі і забаронай на ўвоз жывёлы і мяса ад еўрапейскіх і ўсіх блізкіх суседзяў, апрача Расіі, вытворцы якой апанавалі наш харчовы рынак ужо амаль цалкам. Скарачэнне пагалоўя свіней і буйной рагатай жывёлы не абвешчанае нацыянальнай катастрофай, як у Нідэрландах, а ўспрынятае, здаецца, як божае блаславенне для ўмацавання сувязяў з расійскімі пастаўшчыкамі мяснoй і малочнай прадукцыі.

Павел БАРАНОЎСКІ

Проверка версии превратилась в преступление

Минская милиция брала в заложники ребенка

Об убийстве в Минске поздним вечером 7 марта 2001 года сотрудника объединения «Охрана» при МВД Сергея Волкова сообщили все средства массовой информации. Офицер погиб при выполнении профессионального долга – попытке пресечь противоправные деяния группы пьяных, грабивших коммерческий киоск на улице Кижеватова.

Тело подполковника Волкова было обнаружено утром 8 марта. Преступников (по закону, они пока подозреваемые. – **Авт.**) выявили и задержали на следующий день. Прокуратура ведет расследование обстоятельств преступления.

Казалось бы, Октябрьский РОВД Минска достоин похвалы за столь оперативное раскрытие опасного преступления. Если бы не одно «но»...

Из множества версий, которые в течение суток прорабатывались оперативниками, лишь одна могла быть истинной, остальные – ложными. Ошибочные направления поиска по мере проверки отбрасывают, приближаясь к единственно верному предположению.

То есть в том, что в течение некоторого времени подозревали законопослушных граждан, вины оперативных работников нет. Тем не менее, на одной из этих ошибочных версий я хочу остановиться. Вернее, на способе ее разработки в Октябрьском РОВД.

По этой версии, к убийству могла быть причастна 29-летняя Наталья Васько, работавшая одно время в том киоске, возле которого произошло убийство офицера милиции.

Впоследствии выяснилось – версия была ошибочна. Но это стало ясно позднее. А вначале данная версия рассматривалась наравне с остальными.

Из письма Анны Сидоровны Березиной – матери Наташи. По ее словам, 8 марта около 14 часов в квартиру вошли двое сотрудников милиции Октябрьского РОВД и объявили, что обязаны доставить дочь в отдел милиции как обвиняемую в преступлении. Ни ордера на арест, ни повестки предъявлено не было.

Наташа позвонила матери, и та примчалась домой. Трое милиционеров с автоматом попытались не допустить А.Березину в квартиру, однако Анна Сидоровна прорвалась.

Она увидела выломанный милиционерами замок на двери и рыдающую внучку Анечку, которая кричала: «Бабушка, спаси меня, нас будут убивать!» И было отчего семилетней девчушке до смерти перепугаться: ее маму, младшую дочь Анны Сидоровны, грозились увезти в «Новинки», чтобы «запомнила».

26-летняя Татьяна находится на 5-м месяце беременности, и стресс женщины в таком положении может быть фатальным для будущего ребенка. Анне Сидоровне ничего не оставалось, как подчиниться грубой милицейской силе и со старшей дочерью, которая до этого лежала дома с высокой температурой, ехать в райотдел.

Большинство вопросов задавались Наташе не об убийстве, а о финансовых обстоятельствах. Удивляют не сами вопросы. Возможно, оперативники разрабатывали версию об инсценировке ограбления с целью уклонения от уплаты налогов.

Анна Березина пишет в редакцию, что ее дочь заставляли наговаривать на других сотрудников, искажали ее слова, ругались нецензурной бранью и обращались на «ты». (О подобной практике допросов мне как правозащитнику рассказывают и пишут десятки людей, прошедших через кабинеты белорусских оперативников. Так что говорить о порочной системе белорусского следствия я имею все основания. – **Авт.**)

Наташа вышла в коридор, чтобы позвать на помощь маму. Женщина увидела, что на ее больную дочь навалились шестеро здоровых мужиков и кудато волокут. Анна Сидоровна потребовала проводить допрос в присутствии адвоката. И получила отказ. Но не растерялась, заявив, что сама будет защитником дочери.

Увы, белорусским пинкертонам защитники допрашиваемых явно не нужны. А.Березину пытались выгнать из кабинета, составить протокол как на сообщницу преступления. Но какая же мать думает о своей судьбе, когда опасность грозит ее ребенку! Все попытки выставить Анну Сидоровну из кабинета закончились неудачей.

Допрос дочери длился долго. Наконец, видя, что Наташа валится от слабости, защитник А.Березина прервала допрос и, несмотря на крики следователя, повела дочь на улицу. Отбившись кое-как от посланного вдогонку милиционера, Анна Сидоровна увезла дочь к себе домой.

Дальнейшие действия сотрудников Октябрьского РОВД не вписываются ни в какие рамки.

Милиционеры захватили на лестничной площадке сына Наташи и начали угрожать, что заберут с собой в участок как заложника, пока тот не сообщит адрес и телефон бабушки. Гена оказался мужчиной в полном смысле этого слова. Даже в столь экстремальной ситуации 12-летний подросток отказался выполнить требования государственных террористов (милиционеры, захватившие мальчика в заложники, действовали от имени государства. – **Авт.**).

Не знаю, чем бы кончилась эта драма, но Генина сестренкамалышка позвонила бабушке и сообщила, что дяди милиционеры собираются их убивать.

Дальнейшее для милиционеров – дело техники, телефон был с памятью. Бросив взятого заложника, помчались арестовывать его мать и бабушку. Родственники забрали детей и предупредили Анну Сидоровну по телефону о милицейской засаде около ее дома.

Вот так прошел в 2001 году женский праздник для Анны Березиной и ее дочерей Наташи и Татьяны. Мытарства продолжились и на следующий день. В 14 часов милиция пыталась войти в квартиру и забрать Анну Сидоровну для дачи показаний. Причем не пригласить по повестке, а именно задержать и доставить для допроса. Женщина отказалась. И опять-таки, не знаю, чем бы все это для нее закончилось, но к тому времени установили убийц, и семейство Березиных оставили в покое.

Извиняться за ошибку и причиненные страдания в Октябрьском РОВД не стали. А ведь эта «ошибка» может вылиться в серьезную психологическую травму для ни в чем не повинного перед властью семейства Анны Березиной. Особенно – для семилетней внучки Ани.

Уголовный кодекс за захват и удержание в качестве заложника заведомо несовершеннолетнего лица, совершенные группой лиц по предварительному сговору, предусматривает наказание до 12 лет лишения свободы (статья 291 УК).

Захват заложника милицией – событие в нашей стране далеко не рядовое. И поэтому я отправился к начальнику Октябрьского РОВД с просьбой прокомментировать происшедшее. Возможно, Анна Березина в своем письме в редакцию чтонибудь исказила.

Первая реакция подполковника Еремкина была резко отрицательной: «Все это неправда!» И попросил меня зайти через пару часов, чтобы за это время детально разобраться. Увы, когда я появился повторно, Валерий Федорович, опустив глаза, сказал, что дело находится в прокуратуре, а потому никакой информации дать он не может.

Однако в прокуратуре находится дело по убийству офицера Волкова, а я просил начальника Октябрьского РОВД прокомментировать неправомерные, на взгляд гражданки А.Березиной, действия его подчиненных.

Анна Сидоровна Березина с жалобой на неправомерные действия сотрудников милиции обратилась в прокуратуру.

Теперь ждем ответа от надзорного органа.

Валерий ЩУКИН, правозащитник БХК

«Народны альбом» зноў на радзіме

10 красавіка ў канцэртавай зале «Мінск» пры ўдзеле гуртоў «Крыві», «Н.Р.М.» і «Новае неба» адбудзецца канцэрт «Народнага альбома», які пасля прызнання на Рок-каранацыі 1997 года лепшым музычным праектам па-ранейшаму застаецца вельмі папулярным.

Нагадаем, «Народны альбом» – гэта своеасаблівы песенны падручнік па гісторыі Заходняй Беларусі ў перыяд паміж дзвюма сусветнымі войнамі мінулага стагоддзя. «Народны альбом» пабачыў свет і на касеце (у студыі «Ковчег»), і на кампакт-дыску (на «Бульба-рэкардз»), ён дагэтуль трымаецца на першых радках беларускамоўных хіт-парадаў. Безумоўным шлягерам ёсць «Надзенька» з чамаданам пустым у руках у выкананні Інкогніта – метафара лёсу Беларусі, асабліва актуальная апошнімі гадамі. Карацей, у «Народным альбоме» песні – на любы густ, пры гэтым ён выглядае досыць моцна і стылёва, і канцэптуальна. У Беластоку таксама выпушчана кніжка з п'есай і тэкстамі песень паралельна па-польску і па-беларуску. На тую ж «Надзеньку» маецца відэакліп.

Адзін з задумнікаў праекта і аўтар большасці тэкстаў Міхал Анемпадыстаў кажа, што гранне «Народнага альбома» 11 красавіка ў Мінску станецца традыцыйным штогадовым канцэртам. Дарэчы, у планах стваральнікаў альбома – наладзіць гастрольны тур па гарадах Беларусі. Але пакуль што тут усё досыць цьмяна. Летась такая спроба не ўдалася – канцэрт удалося правесці толькі ў Магілёве.

У некалькі разоў болей «Народны альбом» граўся за мяжой, асабліва ў Польшчы, дзе з прычыны тэматыкі альбома да яго досыць вялікая цікавасць, прычым неаднаразова канцэрты «Народнага альбома» трансляваліся па тамтэйшай тэлевізіі. Апошнім разам праект паказваўся там на леташнее Раство, калі музыкі, занятыя ў «Народным альбоме», бралі ўдзел у дабрачыннай усепольскай акцыі «Вялікая аркестра святочнай дапамогі» (сродкі ад яе ішлі хворым дзецям).

На беларускіх жа музычнасцэнічных пляцоўках заўсёднікамі пакуль што расійская папса, на БТ – збольшага ізнія ж пірацкія кліпы. «Народны альбом» мусіць станавіцца народным пакрысе.

Кірыла ПАЗЬНЯК

Патриарх может подать пример папе

29 марта состоялось ежегодное собрание Правления и Попечительского совета Международного фонда единства православных народов. По его завершении глава московской патриархии согласился ответить на вопросы журналистов. Исключительное внимание Алексий II уделил подготовке в Украине к приезду папы римского. Патриарх напомнил, что епископат Украинской Православной Церкви московской патриархии (то есть Украинский экзархат Русской православной церкви) выступил против приезда главы государства Ватикан и римско-католической церкви, поскольку этому визиту придается особая задача — утвердить то положение, которое существует там сегодня. Алексий II сказал, что солидарен с этим решением экзархата. По его мнению, в условиях религиозной свободы и возрождения унии на Украине были разгромлены три православные епархии — Львовская, Тернопольская и Ивано-Франковская. Патриарх сообщил, что уже несколько лет стоит вопрос, чтобы православные украинцы во Львове имели хотя бы один большой храм, но есть всего лишь маленький храм в пригороде Львова. Ни Ватикан, ни украинские власти, по словам патриарха, не сделали ничего для решения этого вопроса, а сейчас готовятся пышно встречать папу, для того чтобы закрепить нынешнее положение униатства. Патриарх напомнил журналистам свои слова, которые он сказал о возможных последствиях визита папы в Украину кардиналу Роже Эчегераю: «Желание папы встретиться и с канонической Церковью, и с раскольниками только осложнит наши отношения». (Раскольниками московская патриархия считает автокефальную Украинскую православную церковь, вышедшую из подчинения РПЦ.) Папе было послано письмо с предупреждением, что представители Украинского экзархата московской патриархии не будут с ним встречаться, и он будет встречаться только с «раскольниками». По мнению патриарха, это только усложнит «и без того непростые отношения с Римско-католической церковью».

Патриарх сказал, что некоторые СМИ создают представление, что папа – хороший, он хочет встретиться с московским патриархом, а патриарх этого не хочет. «Я говорю, — отметил Алексий II, — я не исключаю возможности встречи. Но она должна быть хорошо подготовлена, должны быть исключены все препятствия к этому. И, прежде всего, устранены последствия кровавых событий в западных областях Украины. А также то, что на территории России, Украины, Беларуси, Казахстана идет католическая польская экспансия». Патриарх сказал, что, по его мнению, Ватикан таким образом хочет взять своего рода реванш за неудавшуюся попытку окатоличить Россию в смутные времена в XVII веке.

Трудно понять, какое отношение имеет Россия к Украине в начале XXI столетия и почему можно рассматривать визит папы в Украину как некий реванш. Папа Павел-Иоан посетил почти все страны мира, и никто не догадался расценивать это как реванш за события 400-летней давности. Однако, вспоминая седую старину, московский патриарх совершенно обошел вниманием кровавые события 1946 года, когда сталинский режим громил униатскую церковь в Западной Украине, и множество верующих украинцев оказались в советских концлагерях в Сибири, а сами униатские церкви были либо закрыты, либо перешли к разрешенной коммунистами православной церкви. Желание иметь свою автокефальную церковь не может трактоваться как раскол. И Русская православная церковь стала поместной не при апостолах, а в смутное правление Бориса Годунова, после того как константинопольский патриарх был принужден во время неосмотрительной поездки в Москву или признать назначенного царем московского патриарха, или провести остаток своих дней в монастырском заточении гденибудь на Соловках.

Поскольку глава Русской православной церкви считает свою духовную власть распространенной и на территорию Беларуси, то он в преддверии визита римского папы в Украину имеет отличную возможности подать главе католической церкви благонравный пример. В его правах передать нынешние церковные здания, например, используемые Русской церковью в Минске, их историческим владельцам.

В частности, Свято-Духовский соборный храм на площади Свободы — католическому ордену бернардинцев, которые построили его и владели им, пока их оттуда не выгнали, а сам костел переосвятили в церковь. Его архитектура находится в вопиющем противоречии с канонами русского православия. Древнее здание кальвинистского сбора в Заславле справедливость подсказывает вернуть протестантам, у которых оно тоже было силой изъято российскими властями и передано православным.

Во всяком случае, такой возврат чужой собственности лишил бы голословности заявления патриарха о католической экспансии в Беларуси, поскольку сегодняшняя белорусская действительность прямо противоречит словам московского патриарха. У нас православная церковь поддерживается властями всех уровней, ей создан режим благоприятствования, который не соответствует ее конституционному положению отделенной от государства. Тем более что это церковь не автокефальная и даже не автономная, а церковь другого государства.

Петр КЛИМКОВИЧ

Забаранілі пікет у падтрымку А.Лукашэнкі

Бярозаўскі райвыканкам (Брэсцкая вобласць) забараніў групе грамадзянаў правесці 1 красавіка ў горадзе пікет у падтрымку палітычнага і эканамічнага курсу Аляксандра Лукашэнкі. У афіцыйным адказе мясцовых уладаў адзначаецца, што «ўказаная ў заяве мэта пікета не адпавядае рэчаіснасці, а выбраная форма мерапрыемства не адпавядае мэце».

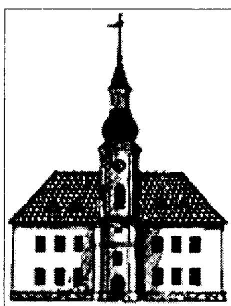
Між тым, як паведаміў адзін з заяўнікаў акцыі, жыхар Бярозы Сяргей Русецкі, да пікета рыхтаваліся плакаты з надпісамі ў падтрымку кіраўніцтва краіны. Адзін з іх, напрыклад, абвяшчаў: «Аляксандр Лукашэнка — лепшы ў свеце прэзідэнт. Дзякуючы падпісанай ім дамове з Расіяй, у нас павялічыліся зарплаты і знізіліся кошты на харчаванне і лекі». Забарону выканкама на правядзенне акцыі Сяргей Русецкі пракаментаваў наступным чынам: «Да чаго дажылі... Нават мясцовая «вертыкаль» ужо не верыць, што людзі могуць шчыра падтрымліваць кіраўніка дзяржавы».

Ён таксама адзначыў беспрэцэдэнтнасць гэтага рашэння: дагэтуль мясцовыя ўлады забаранялі толькі правядзенне буйных апазіцыйных мерапрыемстваў.

Наталля КУЛАГІНА

У Мінску нанова з'явіцца ратуша

Улетку ў Мінску пачнецца рэстаўрацыя гарадской ратушы. Яна паўстане нанова там, дзе была знесеная паўтара стагоддзя таму, – на цяперашняй сталічнай плошчы Свабоды (колішнім Высокім рынку, а потым Саборнай плошчы), дзе апошнімі гадамі менчукі прывыклі бачыць гандлюючых у тамтэйшым скверы сваімі творамі мастакоў.

Ратуша ў Мінску пачала ўзводзіцца пасля надання гораду магдэбургскага права, то бок, самакіравання 14 сакавіка 1499 года. Разам з гербам, пячаткай і гарадскімі вагамі ратуша, дзе месцілася рада места (ці магістрат), мусіла стаць якраз знешняй прыкметай гэтай вольнасці. Ратуша (ад нямецкага *Rathaus*, дзе *rat* – рада, а *haus* - дом) называлі і орган самакіравання, і будынак. Ратуша, у тым ліку і ад пажару, некалькі разоў рэканструявалася і перааздаблялася. Напачатку 19-га стагоддзя тут, апрача магістрата, месціліся суд, гаўптвахта, архіў, паліцыя, а пазней яшчэ музычная школа і тэатр. На прылеглай да ратушы тэрыторыі быў разбіты сквер.

Аднак усё гэта праіснавала да 1857 года, калі Мінская ратуша разам са скверам была знішчаная на асабістым загадзе расейскага цара Мікалая І. Каланіяльны рэжым не стрываў наяўнасці тут архітэктурнага помніка беларускага суверэнітэту і дэмакратыі, а з гэтага і лішняй крыніцы крамольных незалежніцкіх настрояў. У якасці фармальнай нагоды зносу двухпавярховага цаглянага будынка з пакатым дахам і калонамі даводзілася, што, «займаючы сабой частку галоўнай плошчы, ратуша засяняе ясі засцілае абліччa саборнай царквы». Праўда, сквер праз некалькі дзесяткаў гадоў аднавілі. Ратушы даводзіцца чакаць значна даўжэй.

Адбудову Мінскай ратушы будзе праводзіць ААТ «Стары Менск», які з 1992 года займаецца рэканструкцыяй (прычым гэты працэс займеў неадназначныя ацэнкі) Верхняга горада. Аднаўленне ратушы – частка адмысловага Генеральнага плана. У адбудаваным з чырвонай цэглы будынку ратушы, як плануецца, размесціцца музей гісторыі Мінска, якога сталіца да гэтага часу так і не мае, а таксама рэзідэнцыя мэры. На ратушы падымуць сцяг горада. А мастакоў чакаюць пярэбары на Кастрычніцкую плошчу, дзе каля «саркафага» Палаца Рэспублікі паміж Музеем вайны і Домам прафсаюзаў ім адвядуць пад выставу-продаж адмысловую пляцоўку.

Намеснік дырэктара «Старога Менска» Мікалай Гулік кажа, што менавіта там, дзе яны зараз сядзяць на плошчы Свабоды, і паўстане ратуша. Ратуша будзе адноўленая з аднаго фундамента па архіўных малюнках і чарцяжах. Рэканструкцыя пры бесперабойным фінансаванні зойме каля двух гадоў, а каштаваць адбудова будзе блізу мільёна долараў.

Кірыла ПАЗЬНЯК

Московские фанаты избивали друг друга

В субботу в Москве произошли крупные беспорядки. Многочисленными драками отличились болельщики «Спартака», ЦСКА и «Динамо», команды которых проводили футбольные матчи, причем первые две – друг с другом.

Московскую милицию очень беспокоил субботний день – за последние годы ни один матч «Спартака» и ЦСКА не обходился без беспорядков и драк, устраиваемых болельщиками этих команд. Положение усложнялось тем, что в Москве в этот день играло московское «Динамо», фанаты которого в последнее время становятся все агрессивнее, а на Ленинградский вокзал начали прибывать первые болельщики санкт-петербургского «Зенита», которому в воскресенье предстоит встреча с «Торпедо-ЗиЛ» (стоит напомнить, что год назад драка между фанатами «Зенита» и «Динамо» закончилась гибелью одного болельщика).

Так что порядок в Москве на сей раз поддерживало более 10 тысяч милиционеров, но им снова не удалось предотвратить столкновения фанатов.

Футбольные фанаты с разных концов Москвы и из Подмосковья уже с утра начали движение по направлению к центру города. Спонтанные драки между болельщиками «Спартака» и ЦСКА возникали на железнодорожных платформах, на станциях и в поездах метро. 17-летний молодой человек был госпитализирован с серьезной травмой у метро «Полежаевская» – ему пробили голову.

Некоторые из болельщиков разных команд, объединившись ради такого случая, отправились на Пушкинскую площадь. Около 11 утра они атаковали подходящих участников митинга в защиту телеканала НТВ, избивая их и отнимая плакаты и транспаранты. Мотивировали они свои действия антироссийской, по их мнению, политикой телеканала.

Самое крупное столкновение произошло в сквере у памятника героям Плевны (ст.м. «Китай-Город»). Скорее всего, враждующим сторонам удалось назначить там встречу, не дав о ней ничего узнать правоохранительным органам. Во всяком случае, два или три милиционера были вынуждены бессильно наблюдать за потасовкой нескольких сотен болельщиков «Спартака» и ЦСКА.

Далеко не все приехавшие к Китай-Городу фанаты были с пустыми руками – в качестве оружия многие из них использовали солдатские ремни, железные прутья, бутылки, камни и факелы. Болельщиков «Спартака» собралось больше, и они загнали оппонентов в метро. На асфальте осталось лежать 11 фанатов, которых примерно минут через 20 после окончания драки забрали реанимационные машины.

Еще одна крупная драка развернулась на несколько десятков метров глубже, когда на станции «Китай-Город» собралось несколько десятков болельщиков ЦСКА, видимо, не успевших к месту общего сбора или приехавших мстить. На них снова напали болельщики «Спартака», и потасовка с применением указанного выше оружия началась прямо на платформе, переместившись вскоре после этого в вагон метро, в котором были выбиты все стекла.

На подходе к «Лужникам» напряжение висело в воздухе, но милиция разделила поток болельщиков на две части, и таким образом в окрестностях стадиона столкновений удалось избежать. Но на трибунах беспорядки вспыхнули вновь. И если в первом тайме столкновения болельщиков и милиции носили локальный характер, то в момент начала второй половины игры на трибуне «В», где сидят болельщики «Спартака», началась крупная драка болельщиков и милиции, которая продолжалась до финального свистка. В ее ходе было выломано около тысячи пластиковых кресел, арестовано несколько десятков болельщиков и как минимум еще 11 госпитализировано. Потерявшая контроль над ситуацией милиция в конце концов начала усмирять даже тех болельщиков, кто и не собирался буянить, нанося удары дубинками по головам подростков и девушек. Происходили инциденты во втором тайме и на армейской трибуне «D», видимым следствием которых стала брошенная к воротам ЦСКА шашка, дым от которой на несколько минут окутал всю штрафную площадку.

После матча враждующих фанатов специально выпустили в разное время, чтобы максимально снизить риск их пересечения. Многим из болельщиков вне зависимости от наличия вины или ее степени пришлось на выходе пройти через кордон ОМОНа и быть нещадно избитым – так милиционеры мстили фанатам, которые прогнали их с трибуны «В». Тем не менее, новые драки болельщиков, возвращавшихся с футбола в спальные районы и пригороды Москвы, практически неизбежны.

Астрологический прогноз

от Вероники Кудрявцевой на 2 - 8 апреля

Астропрогноз отражает общий природный социально-психологический фон наподобие прогноза погоды. Индивидуальное прогнозирование строится на точных данных: учитываются день, месяц, год, место и время рождения человека.

Овен. Можно слегка перевести дух. Время в основном проходит в достаточно спокойной, и даже приятной, подготовке стартовой площадки для «прохождения по конкурсу». Первая половина недели перспективна для встреч с представителями широких кругов общественности, для контактов с представителями иностранных государств. У вас заметно прибавится оптимизма.

Телец. Животрепещущая тема – куда и как незаметно для окружающих вложить деньги. Не исключено, что кому-то посчастливится найти тайный источник финансирования или гуманитарной помощи. В любом случае, пока желательно держаться в тени. Вы еще только определяетесь в симпатиях к какому-то человеку, но в воскресенье уже можно будет дать определенный ответ.

Близнецы. В поисках счастья имеет смысл бежать за тридевять земель или обращаться к тем, кто оттуда приехал. Желательно поактивнее стучаться в разные двери, от юристов до власть имущих. Даже если пока результат не столь заметен. Есть шанс, что попадется птица удачи. В середине недели супруг может принести ободряющую весть.

Рак. Удачно продолжается процесс по поиску пропажи. Вероятно, вы получите обнадеживающие сведения издалека. Кто-то из подчиненных или служивых людей способен представить достаточно привлекательное предложение. Действуйте дипломатично и обходительно. Неплохо бы самому поискать повод в пятницу отточить искусство игры на публику.

Лев. Время закреплять собственные достижения. Не расслабляйтесь, подтверждайте собственный имидж, пока вас любят и хотят везде видеть. Женщина включается в работу и готова предоставить вам прочную защиту. Вероятно, вы увидите вокруг себя достаточно много единомышленников, можно даже подумать об удачно сыгранной команде.

Дева. Вы пожинаете те плоды, которые взрастили. Если сделали много добрых дел, то сейчас вам воздастся подарками. Если нет – можете просто проспать это выгодное для карьеры время. Период выполнения долга и разрешения долговых обязательств. Если хотите идти дальше по жизни с приличными людьми, то неплохо бы попросить прощения или отдать должное тем, кого незаслуженно обделили в жизни.

Весы. Интуиция не должна подвести вас в это время, доверяйте своим чувствам. Отличный момент представить результат творческой работы или обозначиться в СМИ, заняться публичной деятельностью. В пятницу или воскресенье вы можете выступить посредником в каком-то благородном и благодарном деле. Женщина способна сделать вам имя.

Скорпион. Вы больше склонны воевать, а сейчас требуется изворотливость и культурные манеры, когда любовь и мир идей куда более доступен и предпочтителен. Отличный период представлять на суд программу действий, обозначать идеологический фундамент деятельности. На четверг не рекомендуется назначать встречи с финансовой подоплекой общения.

Стрелец. Вы все еще баловень общественного мнения. Весьма вероятны встречи с влиятельными людьми, которые неплохо бы использовать по максимуму. Кто-то попытается вовлечь в игру, на самом деле довольно благоприятного характера. Впрочем, можно посвятить себя любви. Заниматься важными документами и финансами лучше всего в пятницу и воскресенье.

Козерог. В настоящее время вдохновенный имидж основательной и консолидирующей вокруг себя все слои общества личности сослужит хорошую службу, даже в экономическом смысле. Если сейчас в основе игры подразумевать экономический интерес, то удача на вашей стороне – к вам могут проявить интерес. Служебные поездки весьма кстати. Вот только среда для этого не лучший день.

Водолей. Собрать отличную команду профессиональных и влиятельных лиц – большое искусство, и это вам сейчас по плечу. Даже родственники и близкие не остаются в стороне. Шанс счастливого случая, в том числе в финансовой деятельности, скорее выпадет вам, чем другому зодиакальному знаку. Реформы и преобразования в жизни сейчас ведут к лучшему.

Рыбы. Желательно выбрать наиболее приемлемое коммерческое предложение или идею, иначе вы заблудитесь в собственном воображении. Из знакомой вам самостоятельной компании может получиться хороший советник. Используйте ваше качество изворотливости, умение добывать тайные сведения. Приятные повороты судьбы вероятны в стенах родного дома.

Галоўны рэдактар
Павел ЖУК

© НАША СВАБОДА. Спасылка на газету НАША СВАБОДА абавязковая. Рэдакцыя можа не падзяляць меркаванні аўтараў, публікаваць артыкулы дзеля палемікі.
Адрас: г.Мінск, пр-т газеты «Известия», 8-173. Пасведчанне аб рэгістрацыі № 1289. Выдаецца з 25 лютага 2000 г. Заснавальнік Зміцер Жук.
Выдавец – рэдакцыя газеты НАША СВАБОДА. E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by Надрукавана з дыяпазітываў заказчыка на паліграфічным РУП «Чырвоная звязда»
220073, г. Мінск, Першы загарадны завулак, 3. Заказ №1695 Нумар падпісаны ў друк 1/04/2001 (15:00) Наклад – 9.770